

JAMBOR

GLASILO SLOVENSKE ZAMEJSKE SKAVTSKE ORGANIZACIJE

št. 3
letnik 42

UREDNIŠTVO

GLAVNI
UREDNIK

ANDREJ
MAVER

MIRNI
JELEN

UREDNIKA

LUCIJA
TAVČAR

ENERGIČNI
GALEB

UREDNIKA

METKA
ŠINIGOJ

DOBROSRČNA
PANDA

LEKTORICA

NINA
PAHOR

PRISRČNO STALNO
KONSTRUKTIVNO
KRITIČNI
GALEB

OBLIKOVALKA

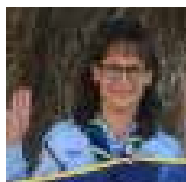
PETRA
DEBELIS

KREATIVNA
VIDRA

GLAVNA
UREDNIKA

JADRANKA
CERGOL

VESTNA
VIDRA

UREDNIKA

BARBARA
FUŽIR

PRIZADEVNA
MEDVEDKA

UREDNIKA

LENKA
CERGOL

ZGOVORNA
VIDRA

UREDNIK

ANDREJ
AČERNIC

NAVIHANI
TIGER

OBLIKOVALEC

IVAN
DEVETAK

ŽIVAHNI
DELFIN

PIŠEJO

Nalezljivo nasmejana Srna_Katarina, Vodilna Panda_Martina Sosič, Iznajdiljiva Srna_Alessandra Sincovich, Angažirani Galeb_Tina Žbogar, Bistra Srna_Mateja Martini, Neustavljivi Lev_Peter Šavron, Energični Kondor_Liam Škerk, Nežnosrčni Jelen_Lorenzo Mezzavilla, Spontani Kondor_Nedir Peric, Radovedni Delfin_Emanuel Baruca, Mirni Jelen_Andrej Maver, Jernej Kurinčič, Vestna Vidra_Jadranka Cergol, Krdelo Sambhur, Krdelo Rdeče rože, Krdelo Črnih tačk, Goriška četa, Kraška četa, Tržaška Četa, Kresnica_Vera Tuta, Vera, Ivica, Dobrina, Janko, Sestra Želja_Urška Ukmar, Nasmejana Zebra_Kristina Vizintin, Vodilna zebra_Maja Devetak, Živahni Delfin_Ivan Devetak, Modra Sova_Vanja Vogrič, Družabna Sova_Majda Ceresatto

V MENI JE

Emavs

VEDNO MODRO

Na poti usposabljanja

TABORI

VV

Galski tabor

El Dotabor

IV

Tabor na Azlanovi mizi

Dnevnik tabora IV-TS

TZV - kraja zastave

RP

PoPoTa Go

Neliterarno nadnaravno popotovanje

T'pravi tabor

TABOR RMV

ODRASLI SKAVTI

Mednarodni Jamborette Bratovščine Alpe Adria Scout

Obisk pri Ljubi Smotak ob 60-letnici tržaških skavtinj

KRATKOČASNICA

Križanka

UKREPAJMO: ZAČNIMO PRI SEBI IN SVOJEM VEDENJU

 Mirni Jelen

*K*oliko časa je že minilo od poletnih taborov? Zaprimo oči in se spet spomnimo na to, kar smo doživeli na taboru. Taborni ogenj, vonj po žagovini in smoli, kopanje v reki, poslušanje šumenja dežnih kapelj na šotoru, ležanje v topli spalni vreči, osvojeni vrh hriba ali gore, žulji na nogah, velika igra v gozdu, pranje gavete po kosilu, nočna straža tabornega prostora, nočni šumi v temnem gozdu, zvezde na nebu ... Brat skavt ali sestra skavtinja je prišel do nas in nam ponudil pomoč pri pospravljanju šotora, ponudil požirek vode med izletom, se z nami zabaval med igro in pri tabornem ognju.

Pomislimo na ta doživetja in jih vzemimo v začetek novega skavtskega leta. In se spomnimo vseh teh trenutkov, ki smo jih doživeli v naravi. Njene lepe strani in mogoče trenutke, ko smo se čutili majhne ali nemočne, ko smo morali varčevati z vodo ali hrano.

Ravno v teh dneh je spet veliko govora o zaščiti narave, o podnebnih spremembah, o tem, kako človek preko vseh razumnih meja izkorišča vire, ki so mu dani. Skavti

se zavedamo, kako je lahko narava tudi mogočna in nam neprijazna, sploh če smo doživeli hudo neurje v šotoru, močno deževje ali celo poplavljen taborni prostor.

To vemo in zato ohranjamo v vsakem trenutku spoštovanje do narave. In bomo naredili vse, kar je v naših močeh, da jo zaščitimo, da smo varčni z viri (začenši s hrano in vodo), da ločujemo odpadke in jih delamo čim manj. Sami lahko naredimo pri tem ogromno, pa čeprav se nam na začetku to zdi nepomembno. Mlada Švedinja Greta Thunberg, o kateri veliko govorijo v tem času, nam je lahko zgled doslednega in zavestnega boja za ohranjanje zemeljskih virov in tudi pri trkanju na vest vseh ljudi okoli nas. Deklica lahko dregne v državnike tega sveta, ki jo poslušajo, in upamo, da tudi res slišijo. Ampak naj motivira tudi nas: začnimo pri sebi in svojem vedenju. Že s tem bomo zgled vsem okoli nas in bomo naredili veliko. Ne čakajmo samo na to, da se drugi s tem ukvarjajo. Ukrepajmo!

POTABORNI BLUES

KAKO NAJ VŽGANI
S TABORA ŽARIMO
CELO LETO?

 Jernej Kurinčič

TABOR. EKSPLOZIJA DOGODIVŠČIN, PRIJATELJSTVA, IGRE, PESMI, NOVIH ZNANJ. VČASIH KAKŠNA RANA, NA KOLENU ALI NA SRCU. TUDI IZKUŠNJA VERE, KO NEBO POLNO ZVEZD NEMO VZKLIKA, KAKO SMO LJUBLJENI IN NA VARNEM. POVEZANOST, ZA KATERO SE ZDI, DA NE BO NIKOLI MINILA, DA BO OD TEGA DNE VSE DRUGAČE. AMPAK PO NEKAJ DNEH ... ŠTEVILO SNEPOV SE ZMANJŠA; ČE PADE POBUDA, DA BI SE DOBILI, SE NIKOMUR NE DA PO TEJ VROČINI, POTEM SE ZAČNE ŠE ŠOLA, ZAČETEK SKAVTSKEGA LETA IZPADE PUST ... IN SE VPRAŠAŠ, ČE SE SPLOH PRAV SPOMINJAŠ, KAKO NORO SMO SE IMELI? KAM JE ŠLO VSE TO VESELJE? SMO SI SPLOH V RESNICI TO, KAR SMO ŽIVELI NA TABORU, ALI JE LE PREVARA? PRAV ZAMORI ...

Tole je duhovna misel in ne kuharska knjiga, zato žal, kljub upanju, ki ga je morda zbudil naslov, ne bomo postregli z magičnim receptom. Pa saj vas je večina toliko na spletu, da veste, da so magične obljube redno neresnične (Novi iPhone, če všečate ...). Ampak za začetek vsaj veste, da se to ne dogaja samo vam, da smo vsi na istem. Pa ne le po taboru - tudi po duhovnih vajah, mladinskih srečanjih, ... na nek način tudi v parih in med prijatelji.

Povabim vas, da se razmišljanja o tem lotimo z evangelistom Lukom, ob zgodbi o Emavsu (Lk 24, 13-35). Spomnimo se: dva učenca sta obupana, ker so Jezusa križali. **Tako se zdi, da je konec z njegovimi velikimi obljubami.** Za cvetno nedeljo je izgledalo, da bo kralj in bodo učenci z njim zavladali, zdaj pa tako? **Emavs je nepomembna vasica v okolici Jeruzalema, kot pravijo, "Bogu za hrbtom".** Morda se nista odpravila v Emavs ravno napit ali drogirat, ampak vsekakor pa žalovat. **Hec je, ker se na to pot odpravita ravno na veliko noč, na dan vstajenja. Ostali učenci že vedo za prelomne novice, njima pa se zdi, da je vsega konec.**

Tabor je lahko tako podoba velikega tedna, po

koncu včasih v nas ostane - praznina. In vse velike obljube, ki smo jih doživeli in si jih izrekli, se lahko zdijo čez nekaj dni zaman.

Ampak učenca na poti v Emavs ne ostaneta sama, pridruži se jima Jezus. Izgleda, da sta tako v svojem svetu in svoji žalosti, da ga sploh ne spoznata. Vpraša ju in mu povesta, da se menita o Jezusu. Ampak kot o zgodbi s tragičnim koncem. In potem jima Jezus začne razlagati, da je vse prav - ko se tega kasneje spominjata, povesta, da je ob tem "njuno srce gorelo". Prispejo do Emavs in ga povabita na večerjo. Pri večerji razlomi kruh in ob tem ga spoznata in se vsa srečna vrneta nazaj v Jeruzalem med druge učence.

Kaj to pove o taboru in o tem, da me je "vse minilo"?

Najprej, "žarenje" s tabora ni laž, je resnično. Tudi ko se od njega oddaljim, ko malo zbledi v meni, je še vedno dragocen spomin. Če je bilo na taboru kaj zares resničnega in močnega, to ostane tudi, ko občutki izginejo.

Druga stvar, na poti skozi leto nismo sami, z nami gre Jezus. Včasih ga tudi mi ne prepoznamo. Morda se skriva ravno v koga, ki nam gre res na živce. Z nami pa je tudi po Božji besedi in po delovanju Svetega Duha. In če smo pozorni in poslušamo, lahko celo leto čutimo, kako "gori naše srce" - kot da bi se na taboru prižgal v nas droben plamenček. In če se skupaj spominjamo, ga razžarjamo.

Zares pa se nam stvari "sestavijo" kje? Ko kot bratje in sestre stopimo pred Boga in skupaj lomimo kruh. Če imamo le odprto srce.

Učenca se vrneta v Jeruzalem, kjer je veselje in vstajenje - mi pa pridemo po tej poti do tabora naslednje leto, kjer nas spet čaka množica lepega. Jezus vedno pokliče: "Hodi za menoj", in tudi naše skavtsko leto do naslednjega tabora je pot - skupaj z našim Rešiteljem v novi Jeruzalem.

Nekaj podobnega in več na to temo (v podcastu):
<https://lifeteen.com/blog/post-camp-blues-music-and-a-message-from-matt-maher/>

KLJUČ DO DOBRE VZGOJE JE V STALNI VSEŽIVLJENJSKI RASTI

 Vestna Vidra

PO ZNAČAJU SEM UREJENA IN KREATIVNA

POSEBA. Imam pa res veliko zanimanj: vseč mi je risanje, hoja v hribe, ročne spretnosti, fotografija, itd. Zelo rad sprejemam izzive, ki so mi postavljeni na poti, ne navdušujejo pa me stvari, v katere sem prisiljen in vanje ne verjamem.«

»Svojim varovancem želim posredovati vrednote, ljubezen do bližnjega, do narave, do pustolovščine, jim pomagati spoznavati same sebe, verjeti vase in graditi zdravo okolje, v katerem se lahko izražajo, se počutijo varne in ljubljene.«

»Draga pripravnica,

Odločila si se za udeležbo na taborni šoli predvsem zato, da bi v njej poiskala novega zagona za skavtsko pot, ki je v zadnjem času zašla nekoliko na stranski tir: pri tem si ponižno sprejela to izkušnjo in razumela pomen vseživljenjske formacije, ki označuje našo odločitev za služenje kot voditelj. Naša pot pa potrebuje pomembne in doživete trenutke, zato da lahko rastemo in obnovimo naše vrednote.

Globoko si sprejela katehezo taborne šole in našla v trenutku puščave najgloblji trenutek za branje in razmišljanje evangelija.

Znala si se postaviti v stik z ostalimi brez predsodkov, pozorno si poslušala in samozavestno stopila v diskusijo; postavila si veliko vprašanj, vedno zelo temeljitih, in tako spodbujala tudi ostale, ki se zaradi sramežljivosti niso upali se izpostaviti; globoko si kopala v svoja prepričanja in v prepričanja drugih, postavljala si pod vprašaj tradicije in iskala globlji smisel le-teh in drugih skavtskih načel.

Sama si razumela, koliko je pomembno, da skrbimo vsak za svojo osebno rast zato, da lahko potem drugim ponudimo to, kar smo: zato ne skrbi, varovanci, ki jim slediš, bodo znali v tebi videti pomembno pričevalko življenja in služenja.

Tebi in skupnosti voditeljev svetujemo, naj se vam ne mudi pri podeljevanju imenovanja: pot formacije je dolga pot, ki jo je potrebno gojiti celo življenje, saj se z imenovanjem ne zaključi. Tako v organizaciji kot izven nje iščite trenutke rasti in skupnega doživljanja.«

To so le nekateri odlomki, ki jih naši pripravniki napišejo na vpisne pole, ko se odločijo za udeležbo na taborni šoli. Pravzaprav prvi dve sta izpod peresa naših pripravnikov, tretji pa je collage raznih pisem, ki jih voditelji tabornih šol pošljejo po končani izkušnji. Brez skrbi: ne razmišljajte, kdo je kaj napisal, ker sem v teh odlomkih zbrala več pričevanj in jih med sabo pomešala. Sedaj pa, ko veste, za kaj gre: preberite jih še enkrat in razmišljajte o vsebini teh odlomkov!

V letošnjem poletju se je lepo število naših pripravnikov in pripravnic odločilo, da se udeleži tabornih šol, večinoma pri sorodni organizaciji AGESCI, nekdo pa tudi pri ZSKSS. Razveseljivo je tudi dejstvo, da se je kar nekaj klanovcev, ki so na poti odhoda, tudi odločilo za formativni trenutek in pogumno oddalo vpisno polo za udeležbo na ROSS – Route odločitve, ki predstavlja pomemben korak na poti odhoda. V lanskem poletju so se nekateri vodniki prav tako udeležili tabora za vodnike v Sloveniji.

Da je naša organizacija pred leti stopila na pot obveznega, rednega in stalnega usposabljanja voditeljev, si lahko štejemo v čast. Vsaka služba, vsako delo in vsak korak na naši poti označujejo stalna doživetja, ki jih je potrebno v določenem

trenutku zbrati, o njih razmisliti, jih osmisliti, izbrisati, kar ni bilo pomembno, izluščiti bistvo in to bistvo postaviti kot temelj za naše delovanje.

V pogovoru z odgovornimi za usposabljanje pri AGESCI sem opazila, da so se v zadnjih letih tudi oni odločili, da bodo na tabornih šolah dajali večji poudarek na vseživljenjskem usposabljanju. In da bodo v resnici podaljšali dobo usposabljanja: uvedli so pravilo, da mora poteči 10 mesecev med vstopom v SKVO in udeležbo na metodološki taborni šoli. Vse to ima svoj smisel: želijo namreč, da bi pripravniki ne prišli na taborne šole kot prazne vreče, ki jih je treba napolniti z znanjem, temveč, da vsak pripravek pride na metodološko taborno šolo s svojo vrečo izkušenj, iz katere povleče ven, kar se je v letih naučil, in to deli z ostalimi in s tem se polnijo vreče vseh udeležencev.

»Sama si razumela, koliko je pomembno, da skrbimo vsak za svojo osebno rast zato, da lahko potem drugim ponudimo to, kar smo: zato ne skrbi, varovanci, ki jim slediš, bodo znali v tebi videti pomembno pričevalko življenja in služenja.«

GALSKI TABOR

Krdelo Sambhur

kraj in datumi taborjenja: **GOJAČE, 9.-14. JULIJ**
število udeležencev (z voditelji): **28 + 2 SUPER KUCHARICI**

ŽE NA ZAKLJUČKU SKAVTSKEGA LETA SMO VOLČIČI KRDELA SAMBHUR SPREJELI POVABILO GALCEV, DA SE ZATEČEMO K NJIM.

In res, 9. julija smo se goriški volčiči odpravili v Gojače oz. v Galsko vas. Slavni Asterix, Obelix, Kvaritonix, Matusalemix in veličastni galski poglavar Vserasturix so nas lepo sprejeli ter nas takoj razdelili v štiri družine: Ocum, Pelum, Dindum in Codum.

Že prvi dan smo postavili tabor na noge: pripravili oglasno desko, okrasili smo galsko zastavo in strukturo tabornega ognja, nakar smo v večernih urah postavili še jambor. Da bi lahko ostali v Galski vasi, smo se morali obvezati, da se bomo držali vseh galskih zapovedi:

Ubogaj voditelje Galske vasi na prvi ukaz, da boš dolgo živel in da ti bo dobro na Zemlji.

V vsaki družini ima glavno besedo mater familias. V pomoč ji je pater familias.

Ne vstopaj v Panoramixovo delavnico.

Od uspavanke do budnice vlada absolutna tišina. Priteci hitro v zbor.

Vedno nosi čelado.

Ne zapuščaj Galske vasi.

Pokušaj vse, kar dobiš na krožnik.

Prekomerno uživanje čarobnega napoja resno škoduje zdravju.

Merjasci so Obelixovi. Ne lovi jih brez dovoljenja.

Po slavnostni pojedini, ki sta jo pripravila poglavarjeva žena Briti in druid Panoramix, smo se zbrali ob tabornem ognju in ob svetlih plamenih skupaj prepevali galsko himno.

Naslednji dan se je na našem ozemlju prikazal neki popotnik, ki se nam je predstavil kot videc Flancatix. Do tujca smo bili izredno gostoljubni in želeli smo izvedeti kaj več o naši prihodnosti. Lačni popotnik pa nam ni hotel jasno odgovoriti, ali nam bo nebo padlo na glavo, kdaj in kje se bomo spopadli z Rimljani, kdo bo zmagovalec

bitke ... želel si je le naših merjascev! Obelix je nato predlagal, da nam ne škodi, če bi se fizično pripravili na morebiti spodad z Rimljani. V vasi se je zato organizirala prava galska olimpiada. Po utrudljivem dnevu smo končno zapodili šarlatana iz vasi, saj se je odgovorom na naše dvome spretno izogibal in želel čedalje več hrane. Obelix pa se je naveličal odstopiti tujcu toliko merjascev. V večernih urah je napočil čas še za prireditev Galija ima talent, na kateri smo družine pokazale svoje dramske in glasbene sposobnosti.

Četrtek je bil za nas še posebno zanimiv, saj smo se v jutranjih urah odpravili na izlet do rimskega vodnega stolpa. Mislili smo, da bomo lahko vohunili po rimskem ozemlju in morda naleteli na kakega Rimljana – kot nam je napovedal videc Flancatix – žal pa nismo nikogar srečali.

Popoldne smo se vrnili v tabor. Čakale so nas raznorazne delavnice: kuhali smo, šivali, izdelovali obeske za ruto, frače, ropotulje, zapestnice in mazila za ustnice.

Zvečer je petje okoli tabornega ognja prekinila poglavarjeva žena Briti, saj je na tleh v gozdu našla zlati srp driuda Panoramixa, njega pa ni bilo od nikoder. »Ko so Panoramixa ugabili rimski vojaki, je naredil 'finto', da gre kakat, a takrat nam je napisal pismo v neznani pisavi na toaletni papir in ga pustil pri grmičku« (iz dnevnika tabora). Briti nam je razodela besede, ki jih je druid nenehno

blebetal ob svojem kotlu »Kodeks skriti je, kjer vsak dobro ve, da ptiček rad poseda in z vrha naokoli gleda«. In ker smo volčiči zelo brihtni, smo takoj ugotovili, kje se skriva kodeks, ki nam je pomagal dešifrirati sporočilo v skrivni pisavi. Žal nismo imeli zadostne zaloge čarobnega napoja za vse, zato sta se Asterix in Obelix javila, da gresta kar sama po galskega prijatelja. V petek smo odšli raziskovat okolico vse do soteske Konjščaka. Prišli smo do rimskih taborov Bolanum, Lavdanum, Belirum in Akvarium, kjer smo dobili dele načrta, ki so ga Rimljani pripravili za napad na Galsko vas. »Našli smo vse kose zemljevida, a ga nismo razumeli, ker so na njem pisale samo rimske številke. Ko smo se vračali v Galsko vas, smo srečali Netflixa in Spotifixa, dva stara prijatelja od Asterixa in Obelixa. Dala sta nam legendo rimskega načrta, ki sta ga ukradla Rimljanom. Zdaj smo imeli vse kose in izvedeli smo, da nas rimski vojaki želijo napasti s štirih smeri, da bo en Rimljan ukradel lonec s čarobnim napojem, ko nam ga bo Panoramix prinesel ven« (iz dnevnika tabora). Galcema smo se zahvalili in ju povabili, naj ostaneta z nami.

Naslednjega dne smo se zmenili za načrt, kako bi prelisčili rimske vojake, ko bi vdrli v našo vas. Ko je vsaki družini bilo jasno, kako mora odreagirati v primeru napada, smo nadaljevali s programom. Poslušali smo priliko o sejalcu in se o njej pogovarjali. Nato je vsak z lepljenjem različnih

semen upodobil svoj talent na kartonček. »Po kosilu smo imeli pevske vaje in kar naenkrat smo zaslišali korakanje Rimljanov. Prestrašili smo se, se takoj obuli in šli v napad, kot smo se dogovorili v jutranjih urah. Skušali smo jih zbrati v sredini travnika in jih tam zadržati. Med tem časom je prišel Panoramix z neresničnim čarobnim napojem. Flancatix nam je ukradel napoj in ga razdelil Rimljanom. Po nekaj minutah so vsi začeli padati na tla, ker so bili pijani. Takrat je prišel Panoramix z resnim čarobnim napojem in smo se postavili v vrsto ter ga popili. Ko smo vsi vdrli v areno, smo se morali bojevati (skalpirati) z vojaki. Zmagali smo vse stvari, ki so nam jih prej pokradli Rimljani, tudi Flyflotko (op. Flyflotka je Martinov natikač, s katerim je želel Rimljane 'floskniti po tazadnji'). Ko smo jih uničili, smo se zbrali v krogu« (iz dnevnika tabora). Spet je zaplapolala galska zastava in zadonela galska himna. Ker je bil ravno 13. julij, smo Juliju Cezarju

in našemu pogumnemu volčiču Angelu zapeli »vse najboljše« za rojstni dan. Sledil je govor Cezarja, ki je priznal poraz rimskih mož in naši vasi razglasil samostojnost. V znak zmage je slavljencu podaril svoj lovorov venec, nato je zbral svoje potolčene vojake in zapustil naše ozemlje. Veselili smo se do poznih ur, nato smo še zadnjič legli v spalne vreče. Starejši volčiči pa so prespali pod milim nebom.

V nedeljo smo pred prihodom staršev vse lepo pospravili. Po tabornem ognju, obilnem kosilu in sveti maši, ki jo je daroval Karlo Bolčina, smo vsi skupaj zapeli Pesem slovesa. Poslovlili smo se od galskih junakov in Galske vasi ... v naših domovih pa še danes odmeva galska himna!

EL DOTABOR

Krdelo Rdeče rože in Krdelo Črnih tačk

Kje: DOLJNI KOT PRI ŽUŽEMBERKU

Kdaj: 22.-30. 7. 2019

Zakaj: DA BI SE BOLJE SPOZNALI, REŠILI EL
DORADOVE ZAKLADE PRED ŠPANCİ, NAUČILI ŽIVETI
V NARAVI, PREMAGALI STRAH PRED TEMO, SE OD
JUTRA DO VEČERA ZABAVALI IN VRNILI DOMOV
Z NAHRBTNIKOM POLNIM SPOMINOV NA LEPE
DOGODIVŠČINE

1. dan, 22. julij 2019

Ob 7.00 smo se zbrali na Opčinah, kjer smo srečali kapeta-naladje. Od nas je zahteval cekine, da bi nas odpeljal na pot. Ko smo prišli do cilja, smo zagledali znake, ki so nas pripeljali do El Dorada. Pri vhodu so nas ustavili Maji. Najprej nam niso zaupali, nato so nas sprejeli v mesto. Babajide nam je povedala, kaj se je zgodilo mestu. Po El Doradu smo dobili dele štirih ozvezdij z našimi imeni, ki so nas razdelili v štiri šotore. Postavili smo sušilnike in smetnjake, okrasili jambor in vhod. Sledilo je kosilo, po kosilu pa pevske vaje. Nato smo se šli kopat v ledeno reko. Preoblekli smo se in si uredili ležišča v šotorih. Večerji je sledil taborni ogenj, med katerim so nas Babajide in Maji sprejeli v mesto. Ob ognju smo plesali in peli. Prejeli smo majevska oblačila in bili razdeljeni v pet skupin: kače, krokodili, opice, orli in žabe. Naši stari volkovi so postali poglavarji mesta in dobili majevska imena. Polni pričakovanj, kaj se bo zgodilo v naslednjih dneh, smo šli spat.

2. dan, 23. julij 2019

Zbudili so nas poglavarji z lonci. Po zajtrku in glavnem zboru smo imeli delavnice: z Babajide in Itzel smo na uniforme narisali simbol skupine, s Kadmael in Bahlam smo okrasili krilca, s Kolel in Aapo smo izdelovali nakit, s Pakalom in Xoc smo vadili himno tabora, z Zak Kuk in Sachihiro pa smo telovadili. Popoldne smo igrali tipično majevsko igro pelotas, ki je bila zelo zabavna.

3. dan, 24. julij 2019

Zjutraj smo pod jamborom našli vazo z zlatimi znaki. Babajide in Toktan sta se kregala, kam bi to vazo postavili, in sta jo zaradi tega razbila na pol. V zemlji smo našli zemljevid, ki nas je vodil do kovačije v oddaljeni vasi. S petjem smo si olajšali pot, ki je bila zelo naporna. Ko smo prispeli na cilj, smo pri kovaču našli nekaj zlatega orodja in zlato vazo. V vazi smo dobili pismo, v katerem je pisalo, da se v okolici El Dorada skrivajo še drugi zlati predmeti. Kovač nam je nato povedal in pokazal, kako se pridobiva oglje.

4. dan, 25. julij 2019

Ker smo vedeli, da nas popoldne čaka naporna pot, smo imeli zjutraj kuharsko delavnico. Ena skupina je pripravila sadno solato, druga kokice, tretja polpete, četrta mrzlo pašto, peta pa nabodala iz paradižnikov in mocarele. Vse je bilo zelo okusno. Ker je tako pisalo v pismu, ki smo ga našli pri kovaču, smo se po kosilu odpravili v špansko vas. Da bi se mimetizirali med Španci, smo si vsi narisali brke z ogljem. V vasi smo iskali zlate predmete, ki so nekoč pripadali El Doradu, potem pa so jih ukradli Španci. Ko smo kje opazili zlat predmet, smo lastnike vprašali, če bi ga lahko vzeli, v zameno pa smo opravili zanje dobro delo. Pometli smo dvorišče, pobirali kamenje s travnika, hranili prašiče, pobirali jabolka, peli pesmi, ... najbolj zanimivo pa je bilo teptanje sena. Šplezati smo morali na senik in se potem metati na seno, da bi ga na seniku stalo čim več. Res je bilo zabavno, saj je bil občutek tak, kot če bi skakali po veliki blazini. El Doradu smo prinesli nazaj res veliko zakladov. Pri tabornem ognju pa smo iz ognja razbrali, da bomo imeli naslednjega dne Majevske igre.

5. dan, 26. julij 2019

Ker smo se prejšnjega dne v vasi tako izkazali, nas je kmet povabil k sebi na zajtrk. Ponudil nam je čaj ter kruh z maslom in domačim medom. Ob povratku v tabor smo začeli legendarne Majevske igre: preizkusili smo se v vodnih igrah, igrah z žogo in številnih drugih. Najbolj zanimiv je bil dvoboj z barvo, katere cilj je bil z barvo umazati nasprotnika po obrazu in ga tako izločiti iz igre. Popoldne smo se preizkusili še v pelotasu, vendar so igro prekinili nevihtni oblaki. Na srečo nam vreme ni preveč pokvarilo načrtov in smo se lahko pred večerjo igrali tudi roverček fantje proti puncam. Pri tabornem ognju smo dobili pismo, v katerem je pisalo, da bomo kmalu dobili obiske in da se moramo na njihov prihod dobro pripraviti.

6. dan, 27. julij 2019

V soboto smo zato imeli različne delavnice: na gledališki delavnici smo pripravljali škeče in povezovanje tabornega ognja, na delavnici duhovnosti smo pripravljali sveto mašo, na astronomski delavnici smo igrali spomin z ozvezdji, pripravili smo še bojne palice in plošče iz mavca. Popoldne smo kot vsak dan imeli pevske vaje.

7.dan, 28. julij 2019

Vsi smo nestrpno pričakovali nedeljo, saj so prišli na obisk naši sorodniki in prijatelji, vendar nas je na ta dan zbudil močan dež. Z železnimi konjički smo se odpeljali do sosednje vasi, kjer smo v cerkvi imeli sveto mašo, kasneje pa v župnijski dvorani skupno kosilo in taborni ogenj. Zelo smo se izkazali s petjem in dobro pripravljenim programom. Najbolj pa smo bili veseli tega, da smo lahko končno spet objeli svoje starše. Ko je prišel čas odhoda, pa ni bilo prostora za domotožje in solze: od svojih sorodnikov smo se pogumno poslovili, saj smo vedeli, da nas v naslednjih dneh čaka še zelo pomembna naloga, rešiti El Dorado.

Zvečer smo v daljavi zagledali barvane lučke. Sledili smo jim, dokler nismo prišli do verige, ki je bila zavezana na predmet pod vodo. Ko ga je Toktan izvlekel iz vode, smo videli, da gre za skrinjo, ki pa je bila zaklenjena. Spomnili smo se, da smo že pred časom, na zadnjem sestanku, dobili ključ, vendar nismo vedeli, kaj odpira. Ob povratku v tabor smo poskusili odkleniti skrinjo: ključ je bil pravi. Našli smo pet zemljevidov, enega za vsako skupino: vedeli smo, da se bomo morali prihodnjega dne podati na pot. Zvečer se nam je tudi razkril Tzekalkan, svečenik, ki nas je tekom tabora opazoval in nam pošiljal napotke.

8. dan, 29. julij 2019

Zbudili so nas stari Maji s kričanjem. Povedali so nam, da so Španci ukradli njihova žezla in razbrali iz mape, kje se skrivajo zakladi. Pojedli smo zajtrk in se podali na pot po skupinah. Na vsaki točki smo dobili zlate predmete. Na neki točki smo srečali Špance in smo se morali z njimi skalpirati. Ko smo zmagali, so nam Španci morali vrniti poglavarjevo žezlo. Ko smo se vrnili v El Dorado, smo opazili, da so naše mesto zasedli Španci. Na jambor so zavezali Xoc in Sachihiro. Razložili so nam pravila igre. Po vasi je bilo veliko polj. Morali smo jih obrniti in nanje postaviti zlate predmete. Ko smo zmagali, so Španci zbežali. Zvečer je po reki priplula deska, na kateri je pisalo »Sledi Zlati ptici«. V okolici tabornega prostora smo res zagledali nekaj zlatih ptic, ki so nas pripeljale do jame, kjer je bil skrit El Doradov zaklad. Tu smo imeli nagrajevanje za najboljši šotor, najboljšo skupino, najboljšega Maja in najboljšo Majevko. Ko smo se vrnili v tabor, smo imeli slavnostni taborni ogenj. V jami smo namreč našli tudi pismo, v katerem je pisalo, da moramo zapustiti mešto in ga zakleniti. Dobili smo tudi navodila, kako preliščiti Špance.

9. dan, 30. julij 2019

Zjutraj smo pospravili svoje stvari in po pesmi slovesa zapustili El Dorado. Odpravili smo se proti španskemu gradu, saj nam je Zlata ptica naročila, naj nesemo Špancem lažni ključ, s katerim bi mislili, da lahko vstopijo v El Dorado. Po naporni poti smo končno prispeli do grada. Tu nam je vodička razkazala grad in povedala nekaj zanimivosti. Nato smo srečali Špance in jim dali lažni ključ. V zameno smo dobili bombone in druge sladkarije. Žal pa je kmalu prišel po nas avtobus in tako je bilo konec naše pustolovščine. V avtobusu smo na ves glas peli. Ko smo prispeli na Opčine, so nas že čakali starši. Stekli smo jim v objem in po zadnjem zboru s številnimi spomini v srcu odšli proti domu.

AZLANOVA MIZA

Goriška četa

Kraj in datumi taborjenja: **ČEZSOČA (KAL-KORITNICA), 9. 7.-19. 7. 2019**
(**PREDHODNICA ZA VIŠJI VOD: 8. 7.**)

Število udeležencev (z voditelji): **23 UDELEŽENCEV, 5 VODSTVO +**
KUHARJI/POMOČNIKI

Število obiskov prve pomoči (na tabornem prostoru): **53 (ŠTEVILO**
OBISKOVALCEV: 3)

Količina pojedene hrane: **»PREMALO!«**

Število brezplačnih nezaželenih pirotehničnih iger: **2 (GAMSI!)**

»Rog je na vso moč zatrobil,
 kralje v Narnijo spet privabil:
 Lucy Pogumna se je prismejala,
 Susan Nežna je DA dejala,
 Peter Veličastni se ni obotavljal,
 Edmund Pravični ni časa zapravljal.
 Njih kraljestvo je pomoč potrebovalo,
 domov so prihiteli takoj, ko se je dalo.
 Videli so, da se je vse spremenilo,
 nekaj je naravo v tišino ovilo,
 njihovi prebivalci niso več sami:
 telmarinci so jim za petami!
 le dobro število se Mirazu upira,
 zaničuje ga in ga prezira.
 med njimi je tudi mladenič zali,
 ki so ga kralji že spoznali:
 Kaspijan mu je ime,
 zdaj to vsak gotovo ve.«

To je prvo sporočilo, ki se je prikazalo
 v knjigi Velike Magije Narnije, ki jo
 je Kaspijan skrbno čuval pri Azlanovi mizi.
 Princ ga je zagledal takoj, ko so se stari kralji
 Narnije znašli v bližini. Kot nam je razložil,
 se v knjigi skrivnostno pojavijo besedila,
 ki so res pomembna in v veliko pomoč
 narnijskemu ljudstvu. Zaradi tega jim je lahko
 od tedaj naprej zaupal, da so res kralji, ki
 so prišli na pomoč in s seboj pripeljali še
 druge prebivalce kraljestva, ki so bili drugače
 razpršeni po celotnem ozemlju. Skupaj z njimi
 so se namreč Kaspijanovi vojski pridružili še
 Otočani (Modrasi), Pradeželani (Lisice in Sove),
 Kalormenci (Pume) in Narnijci (Gamsi). Že
 dolgo se ni pripetilo, da bi se vsi skupaj zbrali,
 zato smo sklenili, da bomo tak pomemben
 dogodek zabeležili, da ga bodo lahko
 trubadurji prepevali še vrsto let. Kljub temu,
 da nas je bilo veliko in da smo lahko računali
 na knjigo Velike Magije, smo se včasih znašli
 v težavah: takrat je na pomoč priskočil Azlan,
 ki nam je puščal spodbudna sporočila in
 napotke.

»Lucy, Suzan, Edmund, Peter,
 naj ne ustraši vas vsak veter.
 Kaspijan pogumen bodi,
 saj ti zdaj nihče ne sodi.

Kalormenci, Otočani,
 Narnijci in Pradeželani:
 v srcih naj vam up gori,
 naj ne ugasne v strahu in temi.

p.s: Ko ste v stiski,
 so tu zapiski:
 stara magija naj vam pomaga,
 uporabna je od začetka do kraja.«

A.

≈ 9. 7. 2019

V Narnijo smo prišli,
da Telmarince premagali bi.
Kaspijan je na nas bil pripravljen,
naš tabor pa kar hitro postavljen.
(Pradeželani)

≈ 10. 7. 2019

Začeli smo dan s pospravo
in nato dvignili zastavo.
Zjutraj smo kuhinje gradili,
ponoči pa dragulje lovili.
(Otočani)

≈ 11. 7. 2019

Zjutraj so nas s piščalko zbudili,
za zajtrk smo himno naredili,
na zastavo Narnije barve polili,
komedije se naučili.
(Narnijci)

≈ 12. 7. 2019

Na orienteeringu je bilo lepo,
v Soči pa mrzlo.
Kosila je bilo veliko,
popoldne bolj po tiho,
napadalcev pa ni bilo.
(Narnijci)

≈ 13. 7. 2019

Danes smo športni dan imeli
in se v bojevnike vživeli.
Roverčka in scoutball smo igrali
in se lepo imeli.
(Kalormenci)

≈ 14. 7. 2019

Danes smo se zbudili,
za zajtrk smo čaj popili,
cel dan smo hodili
in se tudi fanj zmočili.
(Pradeželani)

≈ 15. 7. 2019

Zjutraj so nas škratje kaj naučili,
izdajalce smo zapodili,
Telmarince smo premagali
in knjigo Narnije spet dobili.
(Otočani)

≈ 16. 7. 2019

Zjutraj smo v bivaku se zbudili,
kasneje pa Telmarince do konca zmočili.
Popoldne so nas iz RAI-a snemali,
zvečer pa smo se pri ognju smejali.
(Otočani)

≈ 17. 7. 2019

Tudi Kaspijan je krono dobil
in se s kralji v kuhinjah gostil.
Starejši so na pot odšli,
v dvojicah, po tri ali kar vsi.
(Kalormenci)

≈ 18. 7. 2019

Hikovce in raidovce smo sprejeli
in presenečenje doživeli:
Azlan je prišel do nas,
v procesu in krstu si kratili čas.
(Kralji)

≈ 19. 7. 2019

Taborni prostor smo uredili,
zastavo z jambora spustili,
Pesem slovesa je zadonela
in srca s spomini tabora ogrela.
(Kralji)

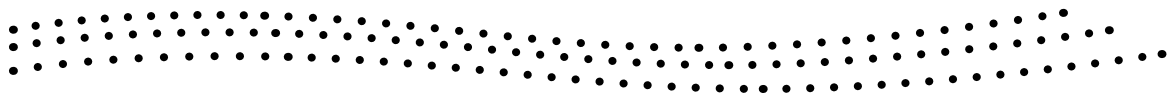

Na koncu smo bili deležni še Azlanove pohvale, ki bi jo radi delili z vami.

*»Plemenitost je vrednota,
kot zaupanje, dobrota.
Vse to ste v boju izkazali,
dovolite, da se Azlan vam zahvali.
Prehod med svetovi bom odprl,
sovraštvo med vami s tem podrl.
Vsak si bo lahko izbral,
kam bo tokrat se podal.
Telmarinci, vas se bom usmili,
ker vas je v to pohot prisilil,*

*novo možnost vam bom dal,
verjamem, da ne bo mi žal.
Edmund, Suzan, Peter, Lucy,
srečno pot proti Gorici,
nič ne bojte se za Narnijo,
saj bo Kaspijan skrbel zanjo.
Pomočniki, na vrsti ste še vi:
taki bodite prav do konca dni,
ne glede na to, kje boste,
v Narnijo vas bomo radi vzeli v goste.
Zaenkrat pa na zdravje,
na stare in nove kralje.«*

Saj ni važno, če Telmarinc se bliža,
skupaj z Azlanom se vrne disciplinaa.

REF.

Dobrodošli v deželo Naarnijo,
kamor se stari kralji nazaj vračajo.
V vetru plapolajo zastave plemen,
mi pa see borimo za doomovino.

Saj ni važno, če Telmarinc se bliža,
kralji se kregajo in manjka disciplinaa.

REF: Najlepše je, ko Peter se krega
in ko Kaspijan znori,
Suzy jih miri.
Najlepše je, ko se Edmund upira,
Lucy na tla zleti,
toda reda še ni.

ANONIMNI VTISI S TABORA

Zelo lepo organizirane dejavnosti, hvala!
Zgleda, da pol kila pašte na glavo na obrok
ni dovolj, ma kaj dela ta mulerija cel dan, da
so tako lačni!
Smo laaaačni!
Zelo dobro kosilo
Ta skavtski duh nas ubija!
Smo hodili preveč danes
Ničem it domu jutre :(

Otočanii smo spretni v izdelavi lesa,
Kalormenci v ljubezni in čistoči duha.
V Narniji smo Pradeeželani bili,
kasneje Narnijci z juga, kot divje zveri.

SREDNJI SVET

Kraška in tržaška četa

kraj in datumi taborjenja: **OD 10. DO 22. JULIJA**
število udeležencev (z voditelji): **48 + 4 VODITELJI + 10 POMOČNIKOV**
motto tabora: **"MA KAJ JE TU?" "TU NEJ NEČ"**
število kitar na taboru: **10**
število kitaristov: **3-5**
število flavt na taboru: **6 KLJUNASTIH, 1 PANOVA**
število flavtistov: **0-2**

PREBIVALSTVO SREDNJEGA SVETA SESTAVLJAJO ŠTIRI LJUDSTVA, KI SO SI ZELO RAZLIČNA MED SABO: LJUDJE, HOBITI, VILINCI IN ŠKRATJE.

Vsem pa je skupno (hobitom malo več, starim hobitom pa še veliko več) veselje do petja in vezane besede. Zaradi tega smo vsako jutro pri zboru Srednjega sveta zrecitali mojstrsko napisano pesem, ki je govorila o izjemnih gestah predstavnikov naših ljudstev v prejšnjem dnevu. Te cvetke izpod naših peres smo hoteli deliti tudi z vami.

Sreda, 10. 7. 2019

Zgodaj zjutraj smo vstali,
na Opčinah se dobili,
da bi v Žužemberk odpotovali,
Srednji Svet zgradili.

Na taborni prostor smo dospeli,
sledilo je postavljanje šotora,
preden bi ostale stavbe graditi začeli,
hrabro smo delali do premora.

Končno je prišlo stranišče,
komaj so ga krstili,
napolnilo se je kot mravljišče,
Liam začel graditi je stranišče.

Pri tabornem ognju smo se zbrali,
na deske smo se posedli,
izbrani so si pesmi izbrali.

Četrtek, 11. 7. 2019

Na nebu prvi žarki zore,
Srednji Svet v snu se ziblje,
lonci predramijo šotore,
zberemo se v krog, da se vsak razgiblje.

Za zajtrk žalostna vizija,
na kruhu marmelade je premalo,
želodcu slaba hrana nikdar ne prija,
upa se, da jutri hrana bo za pohvalo.

Zgodaj je bil glavni zbor,
malo časa izvidniki smo imeli za se urediti,
voditelji so se bali tistega, kar je gor,
tako smo se morali na delo napotiti.

Na nebu sonce sije,
kuhinje vod vsak dela,
na nebu sonček bije,
delamo, dokler nas sonce ne zdela.

Kosilo pa dežurstva,
delo srca kot žrtve terja,
nikoli časa ni za prava čustva.
Naposled le – večerja.

Pri ognju mi smo zbrani,
prej v reki smo se kopali,
Galebi vsi nasmejani,
novinci vsi so zaplesali.

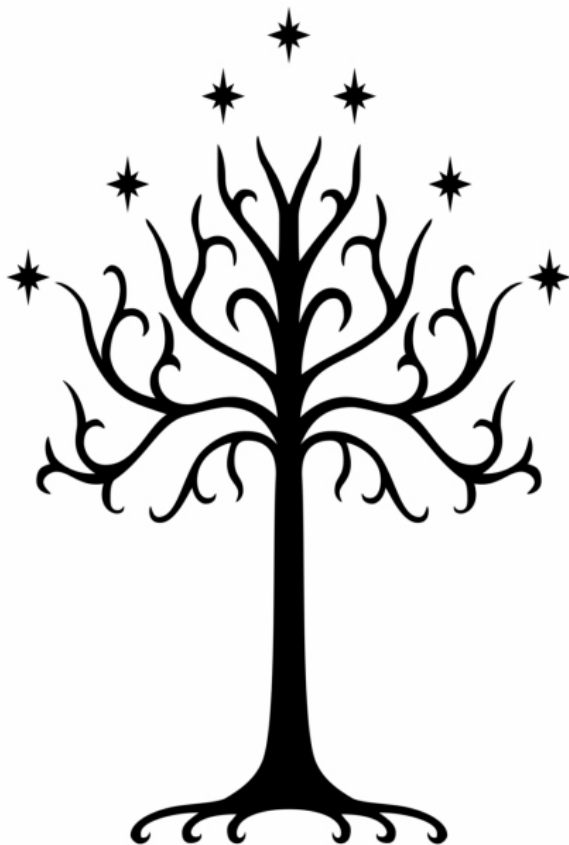
Sobota, 13. 7. 2019

Dan se je pojavil
in je vse skavte na telovadbo vabil.
Pri divjem skalpiranju so se lovili,
a samo trije so dobili.

Čudno pismo smo opazili
in zato se veselili:
Valar, ki je sedaj daleč proč,
jim bo nudil svojo pomoč.

Na delavnicah so se učili,
kako so lahko magične predmete pridobili:
skušali so ogenj prižgati
in vilinsko abecedo pisati.

Preden bi se ulilo,
se je večina skavtov umilo.

Po kosilu se je delavnica prekinila,
zaradi od neba mokrega sporočila.
Dež je spravil vse pod pagodo,
med petjem pa so s čajem napolnili svojo
majhno plastično posodo.

Po večerji so se rase razdelile
in vsak v svojem kotu ogenj zakurile.
Čeprav ni bilo časa,
se je ob tabornem ognju zabavala vsaka rasa.

Nedelja, 14. 7. 2019

Danes so nas starši obiskali,
zato smo mi od veselja poskakovali.

Roverček, reka in quidditch so nas povezovali,
da smo se mladi in stari naigrali.

Nekateri so v Žužemberk odšli,
drugi pa na taboru počivali.

Valarton je mašo daroval
in oblake odgnal.

Gandalf in Deefa sta zdaj z nami,
z glasbo in petjem smo zdaj obdani.

Pri tabornem ognju čudne stvari so se zgodile,
oči Frodota s prstanom so se iskrile.

Iznajdljivi jelen in Ustvarjalni galeb imata ime,
za katerega vsakdo ve.

Ponedeljek, 15. 7. 2019

Zjutraj telovadbe ni bilo,
a to se nam ni zdelo prehudo.
Toda novica je kmalu prišla,
da do Sarumana naša družba bo odšla.

Po poti smo se razgledali
in drevesa le zagledali,
in vse možne pesmi prepeli
ter končno v Isengard prispeli.
Saruman je prestopil na stran črnih sil
in naše prijatelje žal uročil.
Nekateri so okameneli,
a so po Kristijanovi zaslugi ponovno oživeli.
Galadriel se je zelo razveselila,
ko nas je o načinu prave hoje poučila.
Ob prihodu v Dixiju ni bilo papirja,
zato je prišlo do »rahlega«
vznemirja.
Gandalfu so padle obleke zaradi novice,
a vsaj mu niso smrdele nogavice.
Dan se je lepo končal
in vsakdo je kmalu zaspal.

Torek, 16. 7. 2019

Ponoči smo kak šum zaslišali,
ampak brez skrbi naprej spali.
Medtem ko smo mi sladko sanjali,
so napadalci stražam vse pobrali.
Z lonci so nas zbudili
in k telovadbi nas povabili.
Gandalf ni utegnil prstana držati
(in tudi knjigo dikcije bi moral prelistati).
Vprašal nas je vse za pomoč
in mi smo mu dokazali našo moč.

Organizirali so igre Srednjega sveta,
 kjer je vsak dobil košček blata.
 Vrteli smo se kot palačinke
 in plaval v mrzli reki kot ličinke.
 Potem ko smo se zjutraj v preizkušnjah vadili,
 smo se pred pavzo v kuhinjah združili,
 s slastnim obrokom se najeli
 mal' počivali in z igrami spet začeli.
 Nadaljevali smo z zabavo
 in tudi vodstvo se je zbralo,
 v izvidniške obleke se preobleklo
 in vse skupaj v vodo steklo.
 Po dolgem dnevu smo se končno umili,
 mineštro mal' polili, palačinke razdelili
 in nazadnje se v volčice spremenili.

Sreda, 17. 7. 2019

Komaj smo se zbudili,
 tej Gandalfovi novici smo se začudili:
 vilinci in hobiti se morajo zbrati
 in zaveznike ter Radagasta poiskati.
 Na taboru smo samo tisti ostali,
 ki nas niso na pot pozvali.
 Na delavnicah smo se poigrali
 in se skoraj vsi poškodovali.
 V bolnico so šli poškodovani,
 ker obeskov niso znali delati sami.

Kosilo smo pojedli
 in v šotore se ulegli.
 V zbor so piskali in povedali,
 da na bivakiranje bomo šli.

Azimut smo izračunali
 in se na pot odpravili.
 Komaj smo na pravi kraj prišli,
 smo si tam bivak ustvarili.
 Tam še pojedli in malo posedli.

Četrtek, 18. 7. 2019

Zjutraj je deževalo,
 a to nas ni motilo,
 saj se je v bivaku dobro spalo.

Pri zajtrku smo si energijo napolnili
 in se od bivakov poslovili,
 nahrbtnike napolnili
 ter se na taborni prostor vrnili.
 Valarja Matija in Vlasta
 sta nas obiskala
 kuskus poskušala
 ter se z njim nabasala.

Hobiti so se iz poti vrnili
 in se tam takoj umili.
 Popoldan smo se od nekaj oseb poslovili
 in zanje hip hip hura zavpili.

Ker so se oblaki zlili,
 smo se v šotore skrili.
 Ko končalo je deževati,
 v šotorih začeli smo se smejeti.
 Večerja je prišla na vrsto,
 jedli smo stvari raznovrstne.
 Pri tabornem ognju zabavali smo se,

ker oblekli lahko smo se.
Naposled spat smo šli,
ker smo bili vsi utrujeni.

Petek, 19. 7. 2019

Vodniki so kasneje nas zbudili,
saj so ta dan oni Srednji svet vodili.
Pri pregledih šotorov so tudi netopirji, gliste in
lenivci svoj klic klicali,
ker so se pod temi imeni voditelji zbrali.

Za kosilo smo se na palačinke spravili,
ki smo jih po vodih za kompeticijo pripravili.
Pred tem smo se pripravili na hud boj,
ki naj bi Sauronu zagotovil pokoj.

Njegov prstan moramo v Mordorju uničiti,
tam pa so se temne sile pričele zbirati.
Na žalost pa ne vemo kod in kam
in pričakujemo naslednji dan.

Medtem v naših ognjiščih ogenj gori,
veselo suklja se dim kadi.
Riž se duši in zelenjava se kuha,
krompir na žaru pa naj bo kot prikuha.

Za Natašo in Nicholasa so krst priredili,
da bi jih malo naučili in presodili,
če sta dovolj sposobna, da bi skavtski imeni
nosila
in ju iz njunih dobrih lastnosti pridobila.

Vsako jutro smo pri glavnem zboru tudi zapeli
himno Srednjega sveta, ki govori o sožitju
med našimi ljudstvi. V teku svojega sobivanja v
Srednjem svetu smo namreč spoznali, da so se
te naše razlike in naši različni talenti, ki so nas
na začetku ovirali pri življenju v skupnosti, ker je
vsak želel uveljaviti svojega, na koncu izkazali za
pravo bogastvo, ki smo ga hranili v Bratovščini
prstana. Himno Srednjega sveta želimo deliti z
vami, prilagamo tudi notni zapis, da si jo boste
lahko zaigrali doma. Priporočamo kljunasto flavto:
če je ne znate igrati, so na partituri narisani prijemi
- tako boste lahko tudi v svojih domovih pričarali
pravo srednesvetovsko vzdušje. Vendar pozorno:
mogoče bo melodija na vaš dom privabila
nezaželene obiske, kakega hobita ali samega
Gandalfa. Če pride Golum, pred njim skrijte vso
zlatnino, ker iz izkušnje vemo, da krade.

HIMNA SREDNJEGA SVETA

Vsako jutro, ko se zdani,
čez Rivendell podijo se hobiti.

Frodo prvi, za njim vsi,
vilinci, škratje in ljudje: to smo mi.

Dolga in strma ta je pot,
veliko groženj in zablod, vsepovsod.

Mi iz Srednjega sveta,
smo skupaj Bratovščina prstana.

Concerning Hobbits

(from "The Lord of the Rings: The Fellowship of the Ring")

Music by
Howard Shore

musical score for "Concerning Hobbits" (from "The Lord of the Rings: The Fellowship of the Ring") by Howard Shore. The score is written for a single melodic line in G major (one sharp) and 4/4 time. It begins with a *dolce* marking and a fermata over the first measure. The melody is simple and lyrical, consisting of eighth and quarter notes. Below the staff, there are two systems of musical notation for a string quartet, each consisting of four staves. The first system is marked *mf* and the second system is marked *f*. The notation uses a combination of solid black dots and open circles to represent different string parts and their dynamics.

TZV 1 IŠČE DOVOLJ POGUMNE, DA POSKUSIJO SVOJO SREČO S KRAJO

ZASTAVE. Tako je bilo zapisano na facebooku, mi, zadnji letnik izvidnikov in vodnic Kraškega stega in Stega Trst smo se odzvali povabilu in v manj kot enem tednu organizirali napad, čeprav nismo bili povsem prepričani, da nam bo uspelo kaj pokrasti.

Vsi smo bili navdušeni nad idejo, zato smo v sredo, 31. 7., stopili na vlak v Divači in prišli do Ivančne Gorice, pri tem pa še malo potekali, da bi v Ljubljani zamenjali vlak. Tabor je stal kakih 7 km od Stične, tako da smo v zgodnjih večernih urah prišli do pravega kraja. Postavili smo bazo, šotor in si pozorno ogledali tabor, dokler ni bilo teme. Takrat smo počakali pisk tišine in odgovornega

voditelja Andraža, ki nam je še enkrat povedal pravila napada, ki so različna od naših. Ob polnoči približno pa smo začeli igro in se odločili, da bomo šli spat, ko pokličejo intervencijski vod, a to ni uspelo, saj smo neprestano napadali do budnice ob 7.00. Med prvo stražo smo se vsi plazili po taboru, da bi poskusili kaj ukrasti, slišalo se je zvoke prašička v gozdu, štirideset minut po začetku napada je Alessandra prinesla, popolnoma umirjeno in neopaženo, prvo, Peter pa dvanajst minut kasneje še drugo vodovo zastavo. Med prvo in drugo stražo smo izgubili Nedirja za 3 ure, saj se je v gozdu skrival pred stražo, Peter pa je med bežanjem izgubil še čevljev. Straža mu je hotela pomagati, mi pa smo jo prepričali, naj v zameno za

KRAJA ZASTAVE

Vodilna panda, Iznajdiljiva srna, Angažirani galeb, Bistra srna, Neustavljivi lev, Energični kondor, Nežnosrčni jelen, Spontani kondor, Radovedni delfin

nekaj hrane ne ulovi napadalca. Sprejel je! Peter pa se je proti koncu straže vrnil še brez drugega čevlja, ki ga je izgubil v blatu. Med to stražo nismo nič pokradli, straže so se dotaknile treh napadalcev, tako da smo malo obupovali. Med naslednjo menjavo straže (ki je bila dolga 20 minut) se je Martina močno udarila v hrbet in zato se je Tina razjezila s stražami zaradi počasne menjave in nejasnosti, odločili pa smo se, da bomo to razčistili jutraj. Med tretjo stražo sta Peter in Liam pokradla še glavni dve zastavi na jamboru, med zadnjo stražo pa še dve vodovi zastavi ob popolni svetlobi. Takrat smo se predali (tudi če bi bili lahko zastavi pobrali), saj smo se jih usmili.

Zjutraj smo prikorakali na tabor z zadoščenjem.

Nismo se dokazali v pogajanju, a nam je vseeno ostalo nekaj za odkupnino. Tri vodove smo dali, da so nam vrnili rute, voditelji so zahtevali glavno zastavo zato, ker smo med nočjo in še predvsem jutraj bili preveč glasni, nato pa smo za vodovo zastavo vprašali, da nam postrežejo zajtrk (tudi če je zajtrk del bontona, ne odkupnine), za glavno pa so straže in odgovorni voditelj delali sklece s tem, da so imeli noge na hrbtu sosedu. Družili smo se z njimi do osmih, potem pa smo se odpravili domov zaspani, ampak tudi veseli in zadovoljni z rezultatom prvega napada!

Po Po Ta

KOROŠKA

23. - 28. 7. 2019

 Modra Sova, Družabna Sova

Klan Gorica

GORIŠKI KLANOVCI SMO LETOS ORGANIZIRALI TABOR NA KOROŠKEM, KI JE POTEKAL OD 23. DO 28. JULIJA

2019. Izbira je padla na Koroško prav zaradi prisotnosti Slovencev na tem območju. Na splošno smo se skozi potek celotnega leta posvetili Slovincem, ki živijo zunaj meja matične države, saj smo tudi zimski potovalni tabor preživel v Benečiji. Za letošnji tabor smo si zadali cilj, da bomo posvetili več časa programu: povabili smo nekaj gostov, ki so nam pripovedovali o stanju Slovencev na avstrijskem Koroškem in o pomenu slovenske besede. V našem krogu smo večkrat debatirali o problematikah slovenstva na našem, primorskem območju, ter primerjali oba svetova.

Krenili smo v dveh ločenih skupinah: klan je svojo pot pričel v Področci, noviciat pa na Jesenicah in se nato napotil na Stol. Odločili smo se za ločen uvod letošnjega tabora zato, da bi noviciat doživel pohod na Stol kot izkušnjo samostojne poti. Noč so klanovci preživel v Svečah, noviciat v koči na Stolu. Naslednji dan je noviciat svojo pot nadaljeval po goratem območju do Sel, kjer je prenočil pri slovenski družini; klan pa je najprej prisluhnil predavanju Tomana Feiniga, ki jih je seznanil s stanjem koroških Slovencev, nakar se je skupina napotila do Sel, kjer je prespala. Sele so namreč ena izmed vasi na

Koroškem, kjer je prisotnost Slovencev bila in je še vedno največja. V četrtek, 25. julija, sta se skupini združili, in sicer tako, da je noviciat prestopil v klan. Po skupnem kosilu smo se odpravili na pot; tokrat je bil sicer naš cilj bližji. Prispeli smo k Borovniškemu jezeru in tu imeli skupni taborni ogenj, pri katerem smo praznovali novonastalo skupino.

Naslednjega dne smo se prebudili s pogledom na jezero in gore, ki so nas obkrožale. Tu smo tudi spoznali Marka Oražeta, ki je predstavnik Narodnega sveta koroških Slovencev; podal nam je podroben pogled o zgodovini in stanju, v katerem živijo naši rojaki. Po kosilu sta se starejša člana klana podala na hike, ostali pa smo se napotili proti Gospe Sveti. Žal nas je na poti ujela nevihta, tako da smo bili primorani poiskati čim bližje prenočišče. Prespali smo pri zelo gostoljubni družini v Podgradu (Rottenstein). Nevihta prejšnjega dne nas je prisilila, da smo se poslužili avtobusa, zato da smo lahko v času prišli do naslednjega cilja, Gospe Svete. Tu sta nas dohitela še hikovca in smo tako skupaj prisluhnil duhovnemu delu programa, ki ga je vodil Jernej Kurinčič. Razmišljali smo vsak o svojih sanjah, ciljih in idejah, ki jih hočemo v svojem življenju uresničiti oz. doseči.

Opravili smo krajši sprehod do Gosposvetskega polja in si ogledali vojvodski prestol. Po krajšem duhovnem razmisleku

Zamejci Slovenije
bogatiimo.

smo se končno odpravili proti Celovcu; tu smo prespali v slovenskem mladinskem domu in imeli po večerji še zadnji taborni ogenj. Zadnji dan smo preživeli v Celovcu, kjer smo sledili slovenski maši, edini v mestu, in nato svoj program nadaljevali v bližnjih prostorih slovenskega pastoralnega središča. V sklopu posprave in zaključka tabora smo se razdelili po skupinah, vsaka skupina je dobila besedo, povezano s programom tabora, na temo katere je morala uprizoriti krajši prizor. O tem je vsaka skupina napisala krajše razmišljanje.

"Soočanje"

Na nekoliko poseben način smo predstavili pojem "soočanje". S tem da smo vse uokvirili v nemi prizor, smo želeli izpostaviti predvsem čustva, ki jih je glavni junak doživljal, ko se je v dramskem prizoru soočal s krivicami, težavami, z jezo bližnjih, hkrati pa tudi s prijateljstvom in veseljem.

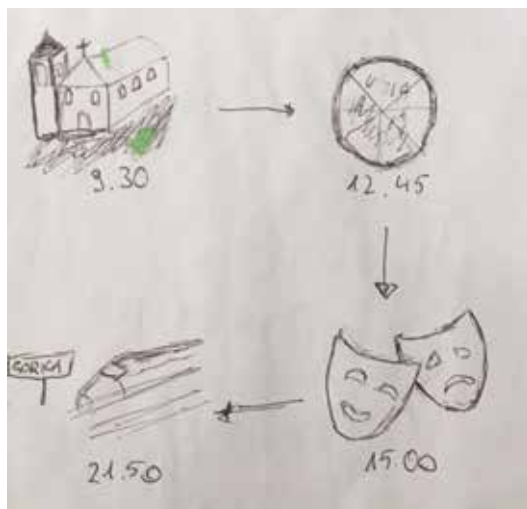
Pot je bila prava preučevanja danes,
zahteva potrpežljivost in nehačnost

Predstavili smo pojem soočanja med posameznikom in zunanjim svetom ter samim s sabo. Ko se soočamo z drugimi, večkrat ne dovolimo, da bi ti lahko spoznali naše notranje počutje. Pogosto pa se zgodi, da ostali ne opazijo naših težav.

Ko pa se moramo srečati sami s sabo, se večkrat skrivamo pred resnico in pred tem, kar resnično smo. Opisali smo, kako nam lahko prijatelji pomagajo v težavah, tako da se lahko po slabem razpoloženju zopet soočamo z veseljem.

Do soočanja s težavami pride v stresnih situacijah, kot so lahko včasih tudi trenutki na taboru, kot je bil na primer pohod noviciata na Stol, ki smo ga zaradi tega vključili v prizor.

Gostoljubje

Začeli smo z nevihto idej. Na dan so prišli pojmi kot sočutje, zaupanje, pripravljenost do sprejetja, ranljivost, altruizem, zadovoljiti se z malim in prijaznost. Prikazali smo proces gostoljubja z dejavnostjo, ki so jo izvedli soklanovci pod našo režijo. Skupino smo razdelili na dvoje, in sicer na goste in gostitelje. Na eni strani smo prvo skupino/ goste postavili v težko situacijo, tako da so zaužili sol in postali žejni. Na drugi strani so gostitelji, z zavezanimi očmi, vodo in belim listom pred sabo, predstavljali ranljivost in sprejetje kogarkoli, s tem da niso vedeli, koga imajo pred sabo. Zatem je bilo rečeno gostom, naj napišejo na prazne liste pohvale,

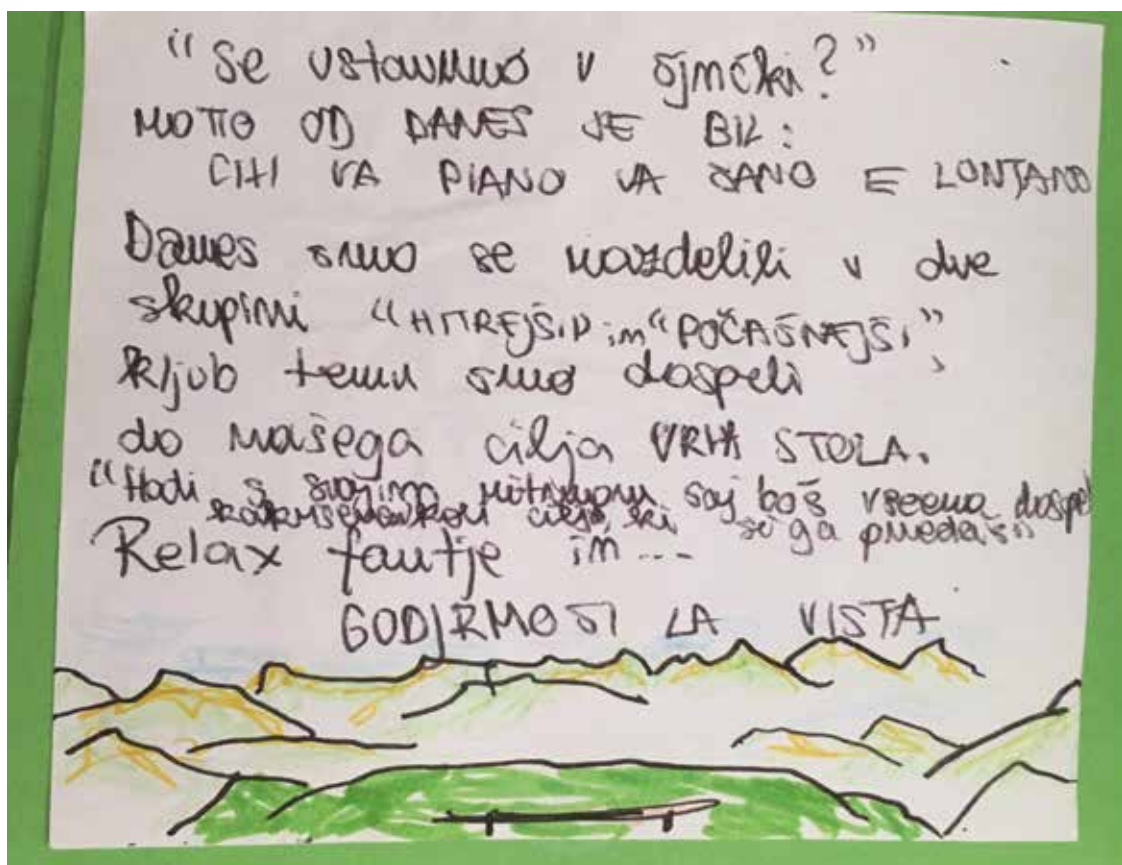
S tem dejanjem so gostitelji postali zaupljivi in gostom nudili vodo, ki je bila osnovna in prvotna nuja prišlekov ter jih tako poplačali za pomoč. Ob zaključku smo razvili debato glede gostoljubja v luči gostiteljev in gostov s sklepom, da se tako gostitelji kot tudi gostje obnašajo po načelu "delaj z drugimi, kakor bi želel, da bi drugi delali s tabo."

Na tem taboru smo bili deležni posrečenega gostoljubja. Postregli so nam z bogato večerjo z obilnim narezkom, več vrst sirov in pijačo, za sladico pa so nas obdarili s čokoladnimi bomboni. Sprejeli so nas v svoj dom, nudili nam zatočišče in nas jutro kasneje postregli z raznolikim zajtrkom, mi pa smo jim v zameno pomili posodo in tla ter jim v zahvalo podarili majico SZSO-ja.

nasvete, mnenja ali kritike na račun gostiteljev. Gostje so v metafori služenja sneli ruto gostiteljem in jim na tak način pomagali. Gostitelji so bili zato pripravljeni sprejeti medse kogarkoli in jim nuditi pomoč, čeprav niso vedeli, koga imajo pred sabo. Hkrati pa so jim gostje v zahvalo pomagali, kar se je pri tej dejavnosti prikazalo s snetjem rute z oči.

Prekernost

Priznati moramo, da smo se s tem pojmom prvič srečali prav v luči te dejavnosti. Odločili smo se, da najprej definiramo pomen te besede in spoznali

In po 3 dneh DOCCIA!
Danes dan ni nič toka
naporen, ampak zelo pomemben
Danes je noviciot prestopil
v Rono in nastalo je nova
skupnost Rone!

smo, da smo se s tem pojmom večkrat srečali v poteku našega tabora.

Naša beseda ni predstavljala nekaj pozitivnega, zato smo se morali soočiti z negativnimi dogodivščinami na taboru. Takoj nam je prišel na misel dogodek, ki se je pripetil noviciatu, ki je med hribi ostal z zelo majhno količino pitne vode. V tistem trenutku smo vsi občutili pravi pomen te besede, saj smo spoznali, kako smo v resnici vsi zelo šibki, potem ko nam je odvzeto najbolj nujno.

In prav v tistem trenutku smo dojeli, da v življenju tudi najbolj nujne stvari niso vedno zagotovljene. V takih trenutkih se tudi zavedaš, kako smo vsi odvisni drug od drugega in potrebni pomoči. To se je zgodilo prav v hribih, kjer so nekateri imeli več vode, drugi manj, nekateri pa so prav ostali brez, vseeno pa smo si pomagali in si vodo enakopravno razdelili. V takih trenutkih je skupnost zelo pomembna. Želeli smo tudi poudariti občutek, da nič ni zagotovljeno, ker je bilo prav to po našem mnenju prava definicija prekernosti.

Ostali članom smo prikazali prekernost, tako kot smo si jo mi predstavljali. Najprej smo jih z ruto na očeh pripeljali v sobo in jih postavili pred mizo. Dali smo jim v roko

plastenko napolnjeno z vodo, tako da jim je bilo jasno, da je bila polna in jo nato spet postavili na mizo. Postregli smo jim z žličko soli in jim nato dovolili, da se odžejajo z vodo v plastenki. Ampak ostali so presenečeni, ko so spoznali, da je bila plastenka prazna. Nato smo jih posedli za mize, ki so bile polne najrazličnejših predmetov in jim rekli, naj naberejo čim več enakih predmetov. Medtem ko so jih oni slepo iskali, smo jim mi odvzemali stvari, tako da so na koncu ostali brez vsega.

Tako smo si mi predstavljali in doživljali prekernost na taboru. To je res negativen pojem, ampak vsebuje po našem mnenju tudi pozitivne plati, saj smo se od nje veliko naučili.

Po krajši obnovi celotnega tabora, smo si spet dali nahrbtnik na ramena in skočili na avtobus, ki nas je pripeljal do doma.

A group of people, mostly men in scout uniforms (light blue shirts, dark shorts, and hats), are standing outdoors. Some are looking towards the camera, while others are looking away. They are standing on a paved area next to a building with a window. In the background, there are trees and a fence.

NELITERARNO NADNARAVNO POPOTOVANJE DO LITIJE OD VELENJA

ALI 10 RAZLOGOV, DA NA TABORU PRIDOBIŠ NA TEŽI

Povzeto po resnični zgodbi. Vsaka aluzija na resnične osebe ali dogodke je povsem naključna

Člani klana Lpu pčase smo se odpravili na Nadnaravni tabor od Velenja do Litije, ki je trajal od 1. do 9. avgusta.

1. DAN: Kako skoraj izgubiti vlak v Ljubljani ali kako skoraj zamuditi voden ogled Premogovnika

Štartali smo iz Sežane, skoraj zamudili vlak v Ljubljani in končno prispeli do Velenja. Najprej smo stekli do velenjskega rudnika, kjer nas je skupina za vodeni ogled nestrpno čakala, saj smo nekaj minut zamujali. Obiskali smo zanimiv muzej o Premogovniku Velenje. Nato pa smo se brezskrbno kopali v Velenjskem jezeru, najglobljem jezeru v Sloveniji. Večerjo smo pripravili v župnišču, kjer nam je župnik vljudno ponudil pijačo in sladkarije. Zvečer smo začeli pogovor o prvem elementu, to je ogenj, saj so bili 4 elementi, ogenj, voda, zrak in zemlja, rdeča nit našega tabora. Vsak je narisal in obrazložil svoj odnos do

energije, skupaj smo debatirali o obnovljivih in neobnovljivih energetskehi virih. Pred spanjem smo se še sprehodili do gradu in ob poslušanju grmenja "mirno" zaspali.

2. DAN: Blagodejni učinki petja hitov skupine Queen na poti ali kako razveseliti starega človeka in sebe v dveh korakih in pol

Naslednji dan smo se potrudili, da bi se prej pripravili kot naš klanovodja in ne „lepo počasi“ kot ponavadi; ali nam je uspelo? To ostane skrivnost! Čeprav je kazalo, da se bo prej ali slej ulilo, smo se pogumno napotili do Mozirja in po približno štirih urah hoje prispeli do cilja. V tamkajšnjem župnišču smo si skuhalii najboljšee skavtsko kosilo: liofiliziran riž! Medtem je zunaj deževalo, mi pa smo v klubskih prostorih igrali na namizni nogomet in prav vsi izkazalii svoje znanje. Ko je končno končalo deževati, smo se srečalii z gospo Alenko, prostovoljko Karitasa Mozirje, ki je poskrbela za naše služenje na okoliških kmetijah. V petek smo pomagali pri kmetiji Mirka in Polone Završnik. Pospravljali smo lesene deske na podstrešje in zlagali kamenje

na kup na dvorišču. Seveda nas je po delu čakalo bogato poplačilo: odlično meso na žaru in sladica gospe Polone, ki je vrsto let delala v slaščičarni pod cerkvijo v Mozirju. Zvečer pa nas je v Mozirju pričakala naša klanovodja Alenka. Takoj smo še predelali program, in sicer problem otroškega dela.

3. DAN: Kako alternativno služiti ali kako pogumnega klanovodjo moraš imeti, da se vrže v reko po žogo

Naslednji dan smo služili na kmetiji Jožice in Janeza Brezovnika. Razdelili smo se v dve skupini: nekateri so luščili in zlagali lesene deske, drugi pa smo pobirali vršičke industrijske konoplje in to prav gotovo prvič v življenju. Ta družina skavtov goji in predeluv žogo in nekaj trenutkov za njo tudi on pristal v reki. Sledili smo mu še ostali. Popoldne pa se je zbrala družina radovednih krajank, ki sva jih klanovki učili italijanščino na sedežu organizacije Karitas. Učenke, od najmlajše do najstarejše, so bile vse zelo navdušene. Naučili sva jih, kako se predstavljamo, imena števil, najboljših jedi, živali in skupaj smo zapeli nekaj italijanskih pesmi. Moški del klana pa se je prelevil v odlične hišne gospodinje in župnišče je bilo očiščeno. Skuhali smo še večerjo in v večernem programu se pogovarjali o prekomerni uporabi vode pri proizvodnjah sladkih pijač in posledicah, ki jih prinaša taka industrija v okoliških vaseh in mestih.

4. DAN: Kako udeleženke tečaja ti ponudijo še eno možnost za služenje ali kako sta nas Alenka in Kristina zapustili

V nedeljo zjutraj smo si nekateri privoščili jutranje poležavanje, čeprav so drugi že neučakano čakali na zajtrk. Po vsakodnevnih nakupih smo se udeležili sv. maše v župnijski cerkvi v Mozirju. Po kosilu smo se še zadnjič odpravili do reke. Seveda smo si privoščili kopanje in igranje odbojke na mivki. Sledilo je še zadnje klanovsko-noviciatovsko-klanovodsko prvenstvo v namiznem nogometu v popolni postavi. Pred služenjem sta nas namreč pozdravili Kristina in Alenka, ker sta morali spet domov. Tako nas je ostalo le šest »t' bulš« ; P, ki smo se nemudoma odpravili na prisrčne delavnice italijanščine. Skuhali smo še večerjo in sledila je večerna debata o priseljencih zaradi klimatskih sprememb.

5. DAN: Kako kras ni samo na Krasu in Planica ni samo v Planici

Osamljeni in zapuščeni smo se naslednji dan zelo po skavtsko z gondolo odpravili na Golte. Tam smo si ogledali planino, ki je kraškega izvora. Videli smo ledenico in brezna, ki so nas spominjali na domače kraje, tako da domotožje ni bilo prehudo. Na vrhu smo se ob kapelici še za trenutek ustavili za dnevno duhovno misel. Nato pa smo v bližnji koči spili še vsak svoj popoldanski kafe in jo veselo mahnili s hriba v dolino. Videli smo mozirsko Planico, ki s Planico pod Poncami nima nobene zveze, in seveda nekaj metrov nižje smo se, zaradi nekaj slabo označenih markacij, skoraj izgubili. Srečni in zdravi smo se vračali proti župnišču, ko smo po poti srečali našega slovenskega zamejca, rojenega leta 1940 (»Ma smo trp'jle pd wjsko mi, je bla pej lakota tabt. Ka čjste znat vi družu ud t'ga, vi mlode fonte«), obiskujočega šole v STO in ... Tega zamejca smo si boljše ogledali... in ni bil nihče drug kot Peter, ki se je prav odlično spustil v ta lik. Po aktivnem počitku na Golteh je seveda sledila večerja in večerni program: tokrat na temo hrane in količine hrane, ki pristane vsak dan na smetišču.

6. DAN: Kako hitro se poti, ki ji kaže Google, zarastejo ali zakaj ljudje pišejo o Fati Morgani in ne o Fatotu Motniku

S težkim srcem smo zapustili Mozirje, ker nas je pričakoval za nekatere prav zagotovo najlepši del tabora – potovalni. Letos smo se odločili, da bomo pripravo poti pustili kar Google Mapsu. Zaradi tega smo jo vsi navdušeni mahnili proti Šmartnem ob Dreti, kjer smo bili po treh urah hoje po ravnem že vsi skoraj mrtvi. Na pomoč je priskočila čokolada in polni energije smo se zagrizli v reber. Po poti smo se lahko še zadnjič ozrli proti Šoštanju in njegovemu puhanju, Velenjskemu jezeru in Mozirju. Nadaljevali smo s hojo, dokler se nismo zavedeli, da smo v prejšnji vasi zgrešili zaviti. Takrat se je pri nekaterih soklanovcih pojavila eksistencialna kriza, značilna za vsak potovalni tabor. Nekako smo se prebili do vrha, dokler nismo zagledali klanca, ki je peljal navzdol. Končno! Po nekajurni hoji navzdol (uboga kolena), smo dospeli do nekega križišča, od koder se je kot privid videlo vasico, kjer bi morali prespati: Motnik! Ostal nam je še zadnji delček poti: od hriba smo se morali spustiti v dolino. Takrat pa je Google odpovedal, kazal je neko pot, ki ni obstajala. Zaradi tega je po stotem poskusu, da bi našli pravo pot,

skavt, ne bodi len, šel čez drn in strn dol po potoku do glavne ceste. Mrtvi smo prispeli do župnišča, kjer smo prespali. Soglasno smo odločili, da bomo naslednji dan svojo usodo raje prepustili aplikaciji Komoot. Zvečer je sledil še pogovor o glifosatu in o etiki, ali je prav zamolčati določene podatke, samo da bi se produkt bolje tržil.

7. DAN: Kako so dobri Trojanski Krofi ali kako dolgo se kuha liofiliziran riž na gorilniku, če piha

Drugi dan je bil naš cilj vas Moravče, to pomeni kar nekaj hribov gor pa dol od Motnika. Pravijo, da cilj opravičuje sredstva, zaradi tega smo določeni poti dodali nekaj kilometrov in nekaj hribčkov, da smo še prej prišli do Trojan, kjer sta nas čakala zaslužena krof in kremšnita. Po malici in pavzi pa smo jo mahnili v reber proti Limbarski gori. Nekatere je pot dodobra izdelala, da smo svetišče Sv. _____ zamenjali za cerkev na Limbarski gori, do katere je bilo še kar nekaj poti navkreber. Do kosila smo utrujeni počasi prispeli na vrh hriba, kjer stoji cerkev, posvečena sv. Valentinu. Najprej je sledila dooolga pavza, nakar pa dooolgo čakanje na kosilo. Na vrhu je namreč veliko pihalo in gorilnik ugasnilo kar nekajkrat, dokler nismo naredili pravega skavtskega vetrobrana iz Matejevega armaflexa. Nato takoj nahrbtnik na rame ter do Moravč, ker se je nekaj oblačilo. Med marširanjem dol po hribu pa se je, če gledamo ves tabor, pripetila najhujša nesreča vseh devet dni – Maji se je zdrsnilo in pristala je na nos. Edine vojne poškodbe so bile dve malo večji modrici in dovolj. Pozno popoldne smo prispeli v župnišče, kjer smo se po obilni večerji pogovarjali o pariškem podnebnem sporazumu.

8. DAN: Vse poti navzdol peljejo v Kresnico ali Martinov skriti glasbeni talent

Tretji dan potovalnega dela pa je bil klan priča najslabšemu, kar se lahko klanu, ki je tretji dan na poti, po dobrih 40 km poti gor in dol zgodi: oglasile so se noge, zaradi vse tiste mlečne kisline, ki se je nabirala v mišicah. Mukoma smo hodili navzgor, še slabše pa je bilo navzdol po 16 % klancu, dokler niso noge odpovedale. Pa še vreme je bilo obupno: toplo, vlažno 200 % in oblačno. Tako smo se vsi preznojeni odločili, da bomo enkrat in edinkrat goljufali: za zadnjih 10 km od Kresnice do Litije smo se odločili za vlak. Po poti nas je prijazna skavtinja poslala v Kresnice kar »naravnost navzdol, pa ne morete zgrešiti«. Luko je že prišla kriza, ko pa je

prijel Matejevo popotno palico, je brezhibno simuliral nastop kitarista Iron Maidnov. Prispeli smo v Litijo, kjer se je naš potovalni del zaključil. V tamkajšnjem župnišču smo si pripravili kosilo in nadaljevali s programom, med katerim smo se pogovarjali o azbestu in o skavtskih izbirah. Prespali smo v sobi, kjer ponavadi vadi Zbor svetega Nikolaja. Tam je bila tudi klavonova, katere se je Martin izredno veselil in pokazal ves glasbeni talent, ki ga premore, ter ob priliki izjavil veliko modrost: »Zakaj je triba jgrt sz notme, kdr lohko igraš a kažo?«. Seveda nas je zadnja noč na taboru pričakala posebna, okusna zadnja večerja.

9. DAN: Kako srečno prispeli do Sežane ali zakaj ob prihodu te pričakajo »paparazzi«

Napočil je zadnji dan in kot prave gospodinje smo najprej malo poležali, nato pa očistili sobo, kuhinjo in učilnico, ki smo jih uporabljali, ter se počasi (skoraj eno uro prezgodaj) odpravili do nekaj metrov stran oddaljene železniške postaje, da ne bi slučajno vlak, ki nas bi prepeljal do Ljubljane, nehote bil zgoden. V Ljubljani je sledila skoraj prava osmica, kjer smo si postregli z narezki, ki smo jih pred tem kupili. Samo žlahtna kapljica in harmonika, pa bi bili nared. Končno je prispel še vlak do Sežane, kjer so nas pričakali starši z neutrudnimi pametnimi telefoni, ki so bili že nastavljeni, da nas fotografirajo. Imeli smo še zadnji zbor in Nadnaravnega tabora ali Tabora, kmr se je dweste j'lo ali Popotovanja do Litije od Velenja je bilo konec.

Nasmejana in Vodilna zebra

Dodatek 1: Kaj se mi je zdel tabor ali katere vtise mi je tabor pustil

Tabor je bil vznemirljiv, kajti lepo je biti v skupini. Nikoli nisem prehodil toliko kilometrov. Preden sem odšel na tabor, sem bil v šoku, ker sem mislil, da bom upočasnjeval ritem drugih. Komaj pa smo začeli s hojo, sem se počutil v redu, zato sem bil med prvimi. Pri izvidnikih nismo nikoli hodili daleč, zato sem pridobil nove izkušnje. Na koncu tabora sem bil vesel, da sem zaključil tabor, ne da bi se poškodoval. Med taborom smo spoznali nove skavtske skupine, kar me je zelo razveselilo.

Živahni delfin

Na koncu klanovskih let oziroma po treh potovalnih taborih sem občutila, kako se je moj odnos do poti in služenja v letih spreminjal. Prva leta sem vsak reber klela

zaradi pretežkega nahrbtnika, utrujenosti, itd. ... letos pa sem tudi v takih trenutkih, ko so nekateri že malce obupali, uživala ob travniku ali gozdu, ki je bil ob poti, in skušala druge bodriti, da so šli naprej. Čeprav sem se letos malce slabše ujela s skupino, vsekakor mislim, da je bil tabor izredno uspešen.

Vodilna zebra

Dodatek 2: Kaj se mi je zdelo služenje ali česa mi je največ pustilo

Pri služenju mi je bilo res prijetno, ko so vse udeleženske pozorno sledile in se ob učenju zabavale. Še najbolj mi je bilo pri srcu, ko so se nam zahvalile; gospa je potrdila, da služenje obogati obe strani, tistega, ki služi, in tiste, ki potrebujejo pomoč.

Nasmejana zebra

Dodatek 3: Najskupina 2019

Najboljši ekonom 2019: Martin Coffoli, Odgovorni delfin

Najboljši blagajnik 2019: Peter Coffoli, Delavni lev

Najboljši kuhar 2019: Luka Baruca, Daljnovidni delfin

Najboljši fotograf 2019: Ivan Devetak, Živahni delfin

Najboljša koordinatorka služenja 2019: Kristina Vizintin, Nasmejana zebra

Najboljša aiuto-kuhar 2019: Maja Devetak, Vodilna zebra

Najboljši klanovodja 2019: Matej Kos, Nepredvidljivi orel

Najboljša klanovodja 2019: Alenka Cergol, Zgovorna vidra

T' PRAVI TABOR

Nalezljivo nasmejana Srna

2. AVGUSTA 2019 SMO SE ROVERJI IN POPOTNICE KRAŠKEGA STEGA ODPRAVILI NA T' PRAVI TABOR.

Zbrali smo se na Padričah ob šestih in pol zjutraj ter se z avtobusom odpeljali do Lepene. Ustavili smo se v koči Klementa Juga. Kasneje smo od tam krenili na pot proti Krnskim jezerom. Na cilj smo prispe-
li po dveh urah in pol hoje. Kot osrednjo temo tabora smo izbrali človekove pravi-
vice. V povezavi s človekovimi pravicami smo se dotikali različnih tem, kot so na primer suženjstvo in revščina. Od Krnskih jezer smo se naslednjega dne vzpeli na Krn. Istega dne smo zapustili osvojeni vrh in se vrnili nazaj do jezer. Zvečer smo vne-
to debatirali o temi tabora. Od Krnskih jezer smo se odpravili na Komno in nato po dolgi poti prispe-
li do Bohinjskega jezera. Od jezera smo hodili do župnišča

v Srednji Vasi. S tem se je tudi zaključil pohodniški del tabora. Zadnje dni smo posvetili debatam o izbranih temah in delavnicam o team-buildingu. V sklopu team-buildinga smo se zjutraj razdelili v pare. Vsak par se je zavezal skupaj za nogo in tako preživel cel dan, da bi se bolje spoznal. Po večerji smo se posladkali s palačinkami. Sledil je sprejem noviciata v klan. Naslednjega dne smo po pevskih vajah obiskali bližnji dom za ostarele in jim jutro popestrili s petjem. Zadnji večer smo zaključili s krstom naših dveh članic Karol in Nike oziroma Živahne in Planinske srne. 8. avgusta zjutraj smo se pripravili na odhod. S kombiji smo se peljali do železniške postaje in od tam z vlakom prispeli v Sežano. Med taborom smo se klanovci tudi odločili za novo ime klana. Dobrodošel HUD KLAN!

MEDNARODNI JAMBORETTE BRATOVŠČINE ALPE ADRIA SCOUT

ODRASLI
SKAVTI

 Vera, Ivica, Dobrina in Janko

LETOŠNJI 4. JAMBORETTE ODRASLIH SKAVTOV ALPE ADRIA SO PRIPRAVILI SKAVTI IZ VENETA IN SICER V KRAJU SERRADA DI FOLGARIA V POKRAJINI TRENTO. IZBRANO GESLO JE BILO »SKUPAJ SMO MOČNEJŠI« / »UNITI PIU' FORTI« / »ZUSAMMEN STÄRKER«.

Trajal je tri dni, od petka, 28. junija, pa do nedelje, 30. Kraji so polni zgodovine, predvsem je bila tu fronta v prvi svetovni vojni. Naš tabor je bil v skavtskem naselju, ki so ga CNGEI postavili na temeljih avstrijske vojaške baze in bolnice. Avstrijcev letos ni bilo, prihajali pa smo iz Veneta, iz Trsta, dva celo s Sicilije, iz Slovenije so se prijaviли člani kar šestih skupin. Čez 90 nas je bilo, razdelili smo se na šest vodov, mešanih po narodnosti in poimenovanih po gozdnih živalih in pticah. Prvi večer smo poslušali pripoved o tem, kako se je med vojno na tem mestu organizirala skupina skavtov, ki so se povezovali ne glede na narodnost in po svojih močeh delali za mir.

V soboto smo se odpravili na celodnevni pohod po soteski Forra del Lupo. Pot se je vila po strelskih jarkih, vojaških stezah in skrivališčih, mimo ostankov kasarn in trdnjav, mimo križev, ki še vedno nemo pričajo o padlih, skozi gozdove in čez cvetoče planinske travnike.

Proti večeru smo imeli na skavtskem prostoru dvojezično sv. mašo, s prošnjami za mir in z željo, da bi bili aktivni pričevalci bratstva, prijateljstva in razumevanja v osebnih odnosih, v družbi, v domovini in zunaj nje. Po večerji pa je bil taborni ogenj, pri katerem je vsak od šestih vodov pripravil skeč na tematiko, ki jo je dobil jutraj kot nalogo. Ob skavtskem ognju, ob pesmih in plesih smo bdeli pozno v noč. Nebo je bilo polno zvezd.

Nedelja je bila namenjena delavnicam: prepogibali smo papir (origami), vžig ali v les, filcali volno, barvali panjske končnice, barvali platnene torbe in se učili plesu z vsega sveta. Ob koncu smo si izdelke izmenjevali kot darilo.

Po kosilu je bil še zaključni krog, zahvale in obljuba, da se vidimo za božič v Sloveniji, ko si bomo izmenjali Luč miru iz Betlehema. Trije nepozabni dnevi so nam pokazali, da še znamo biti kot otroci, razigrani, polni idej in pripravljeni za delo. Predvsem smo ugotovili, da skavtski duh deluje v pravo smer, da povezuje ljudi, različne po izvoru in jeziku, a enake v veselju do druženja in v prizadevanju za mir med narodi.

SPOMINSKA SLIKA OB 60-LETNICI USTANOVITVE SLOVENSКИH TRŽAŠKIH SKAVTINJ

Kresnica

O D LEVE PROTI DESNI STOJIMO: GABRIJELA ŽERJAL, MAJDA CIBIC, GABRIJELA VISINI, OTILIJA ŠTRAJN, DOBRINA ŠTRAJN, MARIJA ŽERJAL, VERA TUTA IN NOVELA BENEDETTI. SEDIJO: MIRANDA VODOPIVEC, IVICA ŠVAB, LJUBA SMOTLAK IN IRMA OZBIČ.

V juliju je imela naša draga Ljuba 89 let in smo jo šle 'stare skavtinje' obiskat.

Letos praznujemo 60-letnico ustanovitve slovenskih skavtinj v Trstu in čeprav ni razen Ljube nobena od nas obljubila na tistem prvem jurjevanju, smo vseeno hotele slovesno proslaviti našo zvestobo skavtskim idealom. Kot vidite na sliki, ima še vsaka svojo rutico; tiste oranžne pomenijo pripadnost Odraslim skavtom SZSO, ostale rutice pa so zgodovinski originali, ki jih vsaka skavtinja zvesto hrani za spomin na svoj skavtski čas. Tiste prve obljube so se izvršile v Boljuncu 26. junija 1959; obljubilo je pet voditeljic in 12 vodnic; voditeljice so obljubile v cerkvi pred Marijinim kipom, obljube je sprejel gospod Lojze Župančič, ki je bil ustanovitelj in duhovni vodja skavtov. Vodnice - takrat je nastal vod lastovk pri Novem sv. Antonu - pa so obljubile pred cerkvijo. Novela je

takrat gledala dol z zidka pred Barako, kjer so skavti imeli svoj sedež. Tako se je začela skavtska avantura za dekleta, strogo ločena od fantovske organizacije. Prva leta so dekleta uporabljala fantovske taborne prostore, ki so bili že opremljeni s kuhinjo, straniščem in zgradbami, kasneje pa so same poskrbele za vse to. Z Ljubo smo obujale spomine na tiste tabore, kako smo hodile na izlete, kako smo prepevale, kako je padel klobuk v mineštro in tudi kako je marsikatera imela za obutev en sam par telovadnih copat za ves čas tabora. Drugi časi!

Naša pot v skavtskih vrstah je bila različno dolga in različno angažirana, nekatere (večina) smo postale voditeljice, ustanavljale smo svoje skupine in pomagale, da se je gibanje širilo, nekatere smo prevzele tudi odgovornost načelnštva. Današnja struktura SZSO je nastala tudi z našimi silami. Na to smo zelo ponosne in z velikim veseljem se spominjamo nešteti dogodkov, srečanj, skečev, taborov in ljudi, ki so bogatili našo mladost, naše izkušnje, našo nezamenljivo skavtsko pot. In sploh pogledjte nas na sliki: kdo bi rekel, da smo vse okoli sedemdeset! Skavtizem nas ohranja mlade!

TABOR RMV

sestra Želja

TABORNIKI RODU MODREGA VALA IZ TRSTA IN GORICE SI VSAKO LETO ZA 10 DNI ALI VEČ IZBEREMO NOV DOM.

Letos smo taborili v Podbeli pri Kobaridu od 15. do 27. julija 2019. Čeprav nas je bilo številčno manj kot po navadi, smo se na taborjenju imeli super.

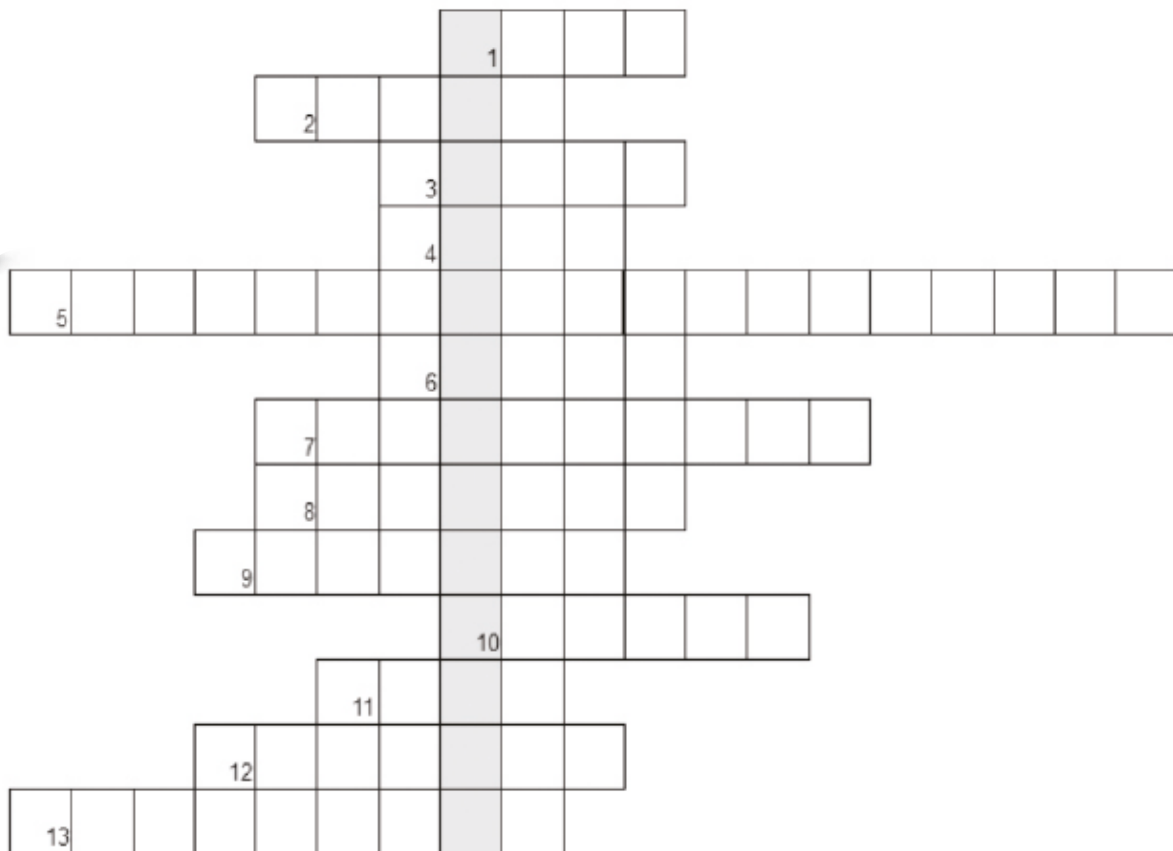
Prvi teden smo imeli tudi sosede, tabornike iz Ajdovščine, s katerimi smo se družili ob ognju ter s katerimi smo tekmovali v odbojki. V prvem tednu so najmlajši šli na izlet v bližnji Breginj, starejši pa so se odpravili na Kobariški Stol. Kot vsako leto so nas tudi letos obiskali gosti, Marina Černetič je najmlajšim pripovedovala zgodbe in pravljice iz območja, starejši pa so poslušali zgodovinarja Štefana Čoka. Niso vsi dnevi tako pestri, nekaj jih je bilo »dan na taboru«, ko pobiramo drva in dračje, imamo pevske vaje in razne taborniške igre in akcije. Čeprav nam na začetku dneva vreme ni bilo naklonjeno, so se Gozdovniki in Gozdovnice (11–16 let) podali na bivanje, noč so preživel v bivaku iz šotorskih kril ter jedli golaž, ki so si ga skuhal sami. V soboto prvega tedna je napočil najvažnejši trenutek – slavnostni ogenj. Letos smo krstili sedem novih članov, dvanaest pa jih je prestopilo v starejšo

starostno kategorijo z menjavo rut.

V nedeljo so mlajši (Medvedki in Čebelice, otroci do 11. leta) odšli domov, medtem ko so starejši Gozdovniki in Gozdovnice ostali še šest dni. V drugem tednu smo šli na kopanje k Napoleonovemu mostu ter se igrali paintball, ki je bil v bližini tabornega prostora. Drugi teden je zaznamoval drugi val. To je »izpit«, v katerem se GG-ji preizkušajo v taborniških veščinah in bogatijo svoje znanje. Učili so se Morsejeve abecede in semaforja, vozlov in vezav, orientacije in topografije ter podrobneje spoznali delovanje in zgodovino naše organizacije. Zvečer smo se družili pri ognju, peli pesmi in se zabavali s škeči. Zadnji dan je napočil hitreje, kot smo si predstavljali, in napočil je trenutek odhoda in povratek v »realnost«.

Taborniški srečno!

- 1 - kitajska ljuta s štirimi strunami (ali pripomoček za kajenje)
- 2 - tolkalo, na katerem lahko sediš, perujskega izvora
- 3 - brenkalo, značilno za renesanso in barok
- 4 - kitajski kovinski krožnik
- 5 - brez nje ni plesov v alpskih deželah
- 6 - indijsko brenkalo z 18 strunami
- 7 - najbolj antično pihalo avstralskih aborigenov
- 8 - havajsko brenkalo s štirimi strunami
- 9 - prekmursko (madžarsko) tolkalo s strunami
- 10 - dolga in široka bambusova palica s strunami madagaskarskega izvora
- 11 - jekleno tolkalo v obliki sploščene krogle
- 12 - ustna harmonika ali ...
- 13 - rusko brenkalo trikotne oblike

PRAVILNIK

NAVODILA ZA TEKMOVANJE *PIŠEMO ZA JAMBOR!*

Draga krdela, čete in klani!

Spet štarta tekmovalje prispevkov kronike skavtskih dogodkov z naslovom

PIŠEMO ZA JAMBOR! Tekmujejo posamezne enote: Krdelo Rdeče rože, Krdelo Črnih tačk, Krdelo Sambhur, Četa Gorica, Četa Kraškega stega, Četa Trst, Klan Gorica, VKB klan, Klan Lpu P'čase. Tekmovalje vključuje tako prispevke v rubrikah namenjenim osebni rasti posamezne veje, kot prispevkom kronike, ki bodo objavljeni v rubriki **Časovnica**. Rubrike namenje osebni rasti so naslednje:

LOVIMO PLENE!: objavljajo volčiči, ki bodo z Akelo, Balujem, Bagheero ali Kačo Kaa ulovili plen, ki predvideva končni pisni izdelek, risbico ali fotografijo. Vsak prispevek krdelu prinese eno točko.

PODVIGI!: objavljamo pisne izdelke osebnih podvigov ali podvigov voda. Vsak prispevek četi prinese eno točko.

KORAKI NA POTI: objavljamo misli in ideje, ki se rojevajo ob pomembnejših korakih na klanovski poti. Vsak prispevek klanu prinese eno točko. Pravila za prispevke v Časovnici so prilagojena potrebam vsake veje, tako da lahko volčiči premagajo klanovce: ;)

 VOLČIČI IN VOLKULJICE: prispevajo novice v dolžini maksimalno 600 znakov, v katerih morajo odgovoriti na vprašanja KDO, KDAJ, KJE, KAKO, ZAKAJ. Obvezno morajo priložiti tudi fotografijo ali risbico. Novice so lahko rezultat skupinskega dela. Če so originalni izdelki napisani ročno, prosimo voditelje, da jih pretipkajo.

 IV: prispevajo novice v dolžini maksimalno 1500 znakov, v katerih odgovorijo na vprašanja KDO, KDAJ, KJE, KAKO, ZAKAJ ter podrobneje opišejo program/dogajanje. K novici obvezno priložijo fotografijo z opisom/didaskalijo in avtorjem slike. Novice podpisujemo s skavtskim in neskavtskim imenom. Novic ne smejo prispevati vedno isti pisci.

 RP: prispevajo članke v dolžini 3000 znakov, v katerih poleg podatkov prisotnih v poročilih napišejo tudi kratek komentar, misel o dogodku programu. Članku obvezno priložijo fotografijo z didaskalijo/opisom in avtorjem. Avtorji se podpisujejo s skavtskim in neskavtskim imenom. Novic ne smejo prispevati vedno isti pisci.

- Vsak prispevek posamezni enoti prinese eno točko.

- Zmagovalno enoto ob koncu leta, ko bomo v končni seštevek točk vključili tudi točke iz druge številke Jambora, čaka posebna nagrada!

Za ljubitelje fotografije je za vas na voljo **SLIKAMO ZA JAMBOR!**

Večkrat lahko ena slika lahko pove več kot članek!

Tematika je zelo splošna: **SKAVTIZEM!** Karkoli za vas to pomeni, ga skušajte opisati preko fotografije.

Pošljite jo na naš mail podpisano s naslovom. Naj ima 300 dpi. Če želite, da bo vaša fotografija za naslovnico, pa upoštevajte NAVPIČEN FORMAT!!!

DRAGA SESTRA, DRAGI BRAT.
Nisi več aktiven/na skavt/inja, a bi rad/a vseeno
bral/a Jambor?
Piši nam na jambor.szso@gmail.com ali pokliči na
telefonsko številko **3480841705**.
BP!

ROK ZA ODDAJO PRISPEVKOV

za naslednjo številko je
10. JANUAR 2020!
Podpisane članke in fotografije pošljite na
jambor.szso@gmail.com!

